Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

Vi phạm luôn 2 cuộc hưu chiến vào Giáng sinh và Tết tây, VC lại

ĐỀ-NGHỊ HƯU-CHIẾN BAY NGÀY DỊP TẾT TA

Năm thứ tư • Bộ mới • Số 104 • 3 đồng • THỨ BA 3-1-67

HÔM NAY: ĐẶC BIỆT THỂ THAO

bình minh

CƠ QUAN ĐẤU TRANH CỦA NHÂN DÂN MIỀN NAM

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

CHỦ-NHIỆM: VÕ-VĂN-ỨNG — CHỦ-BÚT: QUỐC-ẤN — TỔNG THƯ-KÝ TOÀ-SOẠN: LÊ-HIỆN

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ: 211 Nguyễn Thái Học Saigon — Điện thoại: 21.503 — 25.705 — HỘP THƠ: 219

U THANT và vấn đề V.N

LIÊN HIỆP QUỐC (UPI) — Hôm thứ Bảy, Tổng thư Ký LHQ U Thant, tuyên bố rằng nếu Hoa kỳ chấm dứt các cuộc oanh kích trên lãnh thổ Bắc Việt và nếu cuộc hưu chiến đầu năm mới được mở rộng thì một số đề nghị thương lượng có thể được sau để chấm dứt chiến tranh tại Việt Nam.

U Thant tuyên bố « một đại cường quốc như Hoa kỳ nên nếu ra sáng kiến trong ước vọng hòa bình và chứng tỏ tinh thần nhân đạo ».

Lời tuyên bố của ông Thant ghi trong một bức thư gửi cho đại sứ Hoa kỳ tại LHQ, ông Arthur J. Goldberg.

Họp báo quan trọng của Tổng Thống Johnson

THỦ TƯỚNG NHỰT SATO HỨA HÒA GIẢI VẤN ĐỀ VIỆT NAM

BÔNG KINH (Reuter).— Hôm 2-1, trong thông điệp nhân dịp năm mới, thủ tướng Nhật Eisaku Sato đã hứa là Nhật giữ một vai trò tích cực như là điều giải viên cho vấn đề VN.

Thủ Tướng Sato tuyên bố: « trong một thời đại mà Nhật lưu tâm tới các quốc gia Đông Nam Á, tôi tin chắc rằng các cuộc vận động của Nhựt sẽ đem lại các kết quả ».

Mục tiêu của Nhật sẽ là lưu ý thế giới về vấn đề hòa bình và tìm

XEM TIẾP 1 TRANG 4

TRONG LÚC HÀ-NỘI VÀ BẮC KINH VẪN IM LẶNG

về lời kêu gọi chấm dứt CHIẾN TRANH V.N. CỦA ANH

SAIGON (AFP).— Theo một tin phát thanh nhận được tại Saigon, mặt trận GPMN cho hay họ quyết định tấn trong sự hưu chiến 7 ngày nhân dịp Tết Nguyên đán tới đây, từ 6 đến 15 tháng 2 năm 1967.

Được biết trước đây, Chánh phủ VNCH và nhà cầm quyền quân sự Mỹ ở VN, đã công bố sẽ có hưu chiến 4 ngày nhân dịp Tết Nguyên Đán, kể từ 7 giờ sáng ngày 8-2 đến 7 giờ sáng ngày 12-2.

Và mới đây, tuyên bố tại Đài Á T.T. Nguyễn cao Kỳ cũng đã cho biết sẽ xét lại việc hưu chiến vào dịp Tết Nguyên Đán, nếu VC. vi phạm cuộc hưu chiến vào Tết Dương lịch.

BÔNG KINH (AP).— Các bản tin của hãi đài bà âm Hanoi và Bắc Kinh, nghe được ở Đông kinh, vẫn im lặng về lời kêu gọi của Anh-quốc liên quan đến một hội nghị giữa ba quốc gia nhằm chấm dứt chiến-tranh tại Việt Nam — chỉ hơn 24 giờ Đông hồ sau khi lời kêu gọi được nêu ra.

Lời kêu gọi hòa bình về Việt Nam do ngoại trưởng Anh George Brown nêu ra, ghi trong các thông điệp gửi cho ngoại trưởng Bắc Việt là Nguyễn duy Trinh, ngoại trưởng miền Nam Việt Nam, bác sĩ Trần văn Đỗ và ngoại trưởng Hoa Kỳ Dean Ruk.

BÔNG KINH (UPI).— Trong bức thông điệp đầu năm mới hôm 1-1, Hồ Chí Minh tuyên bố rằng nhân dân ông ta hiện quyết tâm chiến đấu và quyết tâm đạt tới thắng lợi.

Hồ Chí Minh cũng tuyên bố rằng chế độ Hà nội ủng hộ nhiệt thành những quốc gia thân hữu và nhân dân cấp tiến trên khắp thế giới.

CỰU NGOẠI TRƯỞNG HOA KỲ TỪ TRẦN HOA THỊNH ĐỐN (UPI).— Cựu Ngoại trưởng Hoa kỳ Christian A. Herter, đã từ trần tại nhà riêng tối thứ Sáu. Ông hưởng thọ 71 tuổi.

Tang lễ cựu Ngoại trưởng Herter, sẽ được cử hành vào 16 giờ quốc tế thứ Ba tại giáo đường St. John's Hoa Thịnh Đốn.

Con trai của cựu ngoại trưởng là Christian Herter Jr cho biết cha ông đã từ trần trong lúc sửa soạn đi ngủ vào tối thứ Sáu hồi 11 giờ 30.

LUÂN ĐÔN (UPI).— Hôm 31 12 các ngoại tín ngoại giao cao cấp

XEM TIẾP 5 TRANG 4

Tình Hình CHIẾN-SỰ

Trong giờ hưu chiến đầu năm dương lịch

1000 QUÂN V.C. XÂM NHẬP căn cứ TQLC Mỹ bị đẩy lui

SAIGON.— Tin mới nhất cho biết tổng số các vụ vi phạm của VC đã lên tới 118 vụ. Riêng về phía Hoa Kỳ người ta đã ghi nhận VC đã vi phạm tất cả 67 lần; trong số có 15 vụ được coi là quan trọng.

Về phía VN, VC đã vi phạm trên 30 vụ. Vụ mới nhất xảy ra khoảng 1ôi Hoa Kỳ ở 1 địa điểm thuộc tỉnh Bình Dương, cách SaiGon lối 32 cs về hướng Bắc khi những lực lượng VC đã xâm sáng vào những binh sĩ thuộc đệ nhị Lữ đoàn của đệ nhứt sư đoàn bộ binh Hoa Kỳ.

1 Phát ngôn viên quân sự Hoa kỳ hôm qua cho biết là: 1 giang thuyền tuần tiễu Hoa kỳ, khi thi hành phận sự sáng 1-1 trên sông SoaiRap, đã bị 1 chiếc thuyền VC xả súng bắn rát riết.

XEM TIẾP 4 TRANG 4

● HOA KỲ SẴN SÀNG CHỈ ĐỊNH ĐẠI DIỆN NGAY HÔM NAY NẾU HÀ NỘI VÀ SAIGON ĐỒNG Ý

JOHNSON CITY-TEXAS (UPI).— Hôm thứ bảy, Tổng Thống Hoa Kỳ Johnson tuyên bố rằng Hoa Kỳ rất tán thành một đề nghị của Anh quốc sẽ các cuộc hội đàm giữa 3 quốc gia nhằm mục đích chấm dứt chiến tranh tại Việt Nam.

Ngay tối trong một cuộc họp báo tại nông trại Texas Tổng thống Johnson tuyên bố như sau: « Hoa Kỳ sẵn sàng chỉ định đại diện Hoa kỳ hôm nay nếu các quốc gia khác như Hà Nội và Saigon sẽ thực hiện tương tự».

Ông Johnson đã tuyên bố như vậy để trả lời câu hỏi nghị của ngoại trưởng Anh George Brown hôm thứ Sáu, khi ông Brown đề lời mời Hoa Kỳ, Bắc Việt và Việt Nam Cộng Hòa cùng gặp gỡ tức khắc tại bất cứ địa điểm thích hợp nào của Anh hầu sẽ nghiên cứu hòa bình.

Tổng thống Johnson cũng tuyên bố rằng đã bất cứ đề nghị nào đi nữa, Hoa kỳ có thể lấy vấn đề hòa bình về Việt Nam của Tổng thư ký Liên Hiệp Quốc, U Thant, và vấn đề sẽ được cứu xét cẩn thận.

Để cập tới đề nghị của ngoại trưởng George Brown, Tổng thống Johnson đã cho hay Hoa kỳ rất hân hoan về đề nghị của Anh quốc. Tổng thống cho biết rằng Hoa kỳ rất tán thành một cuộc gặp gỡ tại bất cứ đâu, bất cứ lúc nào nếu Hà nội mong muốn.

Tổng thống cho hay điều này là chính sách của Hoa kỳ. Tổng thống Johnson cho biết thêm rằng trong chiều hướng này, Hoa kỳ sẽ tham sự quan tâm của mọi Quốc gia đều chuộng hòa bình, trong đó lực chấm dứt chiến cuộc Việt Nam.

XEM TIẾP 9 TRANG 4

Thiếu Tướng Nguyễn Đức Thắng tiết lộ NHÂN-VIÊN CHÁNH-QUYỀN BẮT CHÁNH SẼ BỊ CÁCH CHỨC VÀ ĐƯA RA TÒA

1967: TĂNG CƯỜNG CÔNG TÁC THANH TRA LOẠI TRỪ THAM NHŨNG

CẦN THƠ.— Thiếu Tướng Nguyễn Đức Thắng, Tổng Ủy Viên Xây Dựng nông thôn nói Kế hoạch Xây Dựng nông thôn năm 1967 sẽ chú trọng nhiều hơn đến phần nội dung của công tác thực hiện Ngân khoản dùng cho chương trình Xây Dựng nông thôn năm 1967 lên đến ba tỷ sáu mươi hai tỷ rưỡi (trên năm 1966.

Trong cuộc phỏng vấn dành cho báo chí nhân dịp dự lễ kỷ niệm đệ tứ chu niên ngày thành lập Quân đoàn 4, tại Cần Thơ. Thiếu tướng Tổng Ủy Viên công đã cho biết trong năm 1966, các tỉnh đã thực hiện được 75% chương trình Xây dựng nông thôn đã đề ra.

Thiếu tướng Tổng ủy viên đã cho rằng không nên chú trọng đến các con số và bàng thống kê, nghĩa là chú trọng đến phần nội dung của

XEM TIẾP 8 TRANG 4

Cháy lớn tại trại gia đình binh sĩ Nhảy Dù

1 em bé 18 tháng chết cháy

GIA ĐỊNH.— Khoảng 2 giờ chiều 31-12, thình lình lửa phát cháy dữ dội tại trại gia đình binh-sĩ Lê đoàn Nhảy dù ở Tân Bình. Anh em binh sĩ hợp sức cứu chữa để đã có đại chiến lửa của quân đội vì Sở cứu hỏa Đô thành đến đã nếp, 20 phút sau ngọn lửa mới hạ.

Kiểm điểm lại có 15 nhà bị thiêu rụi và 9 căn khác bị hư hại, vì giựt sập để chặn lửa. Sự thiệt hại phòng định lối 2 triệu đồng. Cuộc điều tra đầu tiên được biết ngọn lửa bắt cháy tại nhà của Hạ sĩ Nguyễn Hách rồi lan ngang qua các căn nhà kế qua. Nguyên nhân chỉ vì bắt cẩn. Người ta đã bươi trong đống tro tìm gặp! em bé tên Lương Văn Hòa 18 tháng con của Trung sĩ Lương văn Quí bị chết cháy.

XEM TIẾP 3 TRANG 4

Lễ Khánh thành con đường khóm 13 Tân Định

TR. TÁ PHÓ ĐÔ TRƯỞNG: 9-1 sẽ kiểm soát gắt gao TỜ KHAI GIA ĐÌNH

Sài GÒN.— Trung Tá Nguyễn Như Ngọc, Phó Đô Trưởng Nội đô, đại diện Đại Tá Đô Trưởng, chủ tọa lễ Khánh Thành con đường nhựa khóm 13 tại phường Trần Quang Khải quận 1, hồi 5 giờ chiều ngày 31-12.

Sáng ngày 31-12, Khánh thành vị đại diện đồng bào ở khóm 13 cho biết, con đường xuyên khóm 13 trước đây rất lầy lội gây trở ngại lớn cho việc lưu thông của đồng bào trong khóm, nhất là vào mùa mưa. Nay nhờ sự trợ giúp trực tiếp của Hội Đồng Đô Thành và sự nỗ lực của đồng bào trong khóm, nên con đường lầy lội đã bắt đầu ngày nay đã được biến thành con lộ trắng xi măng cao ráo sạch sẽ...

Sau phần cảm tưởng của ông quận trưởng quận nhứt và 3 anh Hội đồng Đô thành thuộc quận này Tr. Tá Nguyễn như Ngọc cắt băng khánh thành con đường.

XEM TIẾP 7 TRANG 4

BẾN XE LAM (HÒA BÌNH) suýt đổ máu

SAIGON: Sáng 1-1-67, vào lúc 5 giờ, có một số xe Lam ba bánh thuộc nhóm Đoàn quang Minh - Hòa tới chiếm bến xe Lam (Hòa-Bình) trước nhà ga xe lửa. 56 người này độ 26 xe xâm chiếm bến và bắt buộc các xe đang hành nghề tại bến này phải ngưng chạy, nếu tiếp tục, họ sẽ phóng hỏa.

Được biết bến này do Nghiệp-Đoàn công nhân xích lô máy, Lam, Vespa, Sai gòn Gia Định thuộc hệ thống T.L.D.L.C.V.N. điều hành từ trước đến nay có giấy phép hợp lệ.

Không rõ nguyên do nào nhóm xe Lam Đoàn quang Minh ngang nhiên xâm chiếm bến xe gây xáo trộn trật tự an ninh và làm ở đồng tài cả hành khách trên lộ trình Saigon Bảy Hiền hết nửa ngày?

Trong lúc 2 bên « đàm thoại », cơ sở khiến cơ sở thông tin và nhiếp ảnh viên trong và ngoài nước đến nơi ghi nhận tin tức.

Khai mạc buổi lễ Khánh thành vị đại diện đồng bào ở khóm 13 cho biết, con đường xuyên khóm 13 trước đây rất lầy lội gây trở ngại lớn cho việc lưu thông của đồng bào trong khóm, nhất là vào mùa mưa. Nay nhờ sự trợ giúp trực tiếp của Hội Đồng Đô Thành và sự nỗ lực của đồng bào trong khóm, nên con đường lầy lội đã bắt đầu ngày nay đã được biến thành con lộ trắng xi măng cao ráo sạch sẽ...

Sau phần cảm tưởng của ông quận trưởng quận nhứt và 3 anh Hội đồng Đô thành thuộc quận này Tr. Tá Nguyễn như Ngọc cắt băng khánh thành con đường.

XEM TIẾP 7 TRANG 4

1 THIẾU PHỤ bị cường hiếp

ĐÔ THÀNH.— Sáng ngày 31-12 chị Ng. văn thiệt, 29 tuổi, vợ của ông Nguyễn văn Q. 47 tuổi, nhà ở hẻm Phạm thế Hiển, đường Nguyễn

XEM TIẾP 14 TRANG 4

MỘT CHUYỆN VIỄNG THĂM MIỀN TÂY AI TỔ CHỨC TÀI XỈU ĐỊP LỄ TÁI LẬP TỈNH SAĐEC?

III.— Vụ bài trừ tham nhũng ở Kiên Giang đã gây tiếng tốt cho Chánh phủ, đã xuyên qua dư luận các giới đồng bào miền Tây, chứng tỏ thấy họ (chính) vụ này dữ lắm.

Ở đây chúng tôi không đưa nhận xét qua mà muốn đề cập một vài khía cạnh «phụ-lý» của nội vụ, vì chắc chắn sau này cuộc tranh luận sẽ rầm rộ. Tuy nhiên vẫy nói xử thơ chúng tôi biểu, bị cáo [illegible] đưa ra tòa án quân sự [illegible] chiến [illegible].

Dân biểu với cử tri

Cùng đo vụ trên đây, khi gặp chúng tôi ở tỉnh lân Quốc Hội, Dân Biểu Lý thanh Lê đắc cử tại [illegible] tỉnh Kiên Giang đã cho biết là trước đây bao tháng, đồng bào địa phương tuy không đám minh danh đầu cáo nhưng họ đã gửi thư lên một số nhựt báo Thủ Đô, nhờ nói xa nói gần rồi.

XEM TIẾP 7 TRANG 4

Trên đường Ng. Huệ đua xe gắn máy. 6 THANH NIÊN BỊ BẮT

SAIGON.— Khoảng 12 giờ đêm 31-12 rạng 1-1-67, nhân dịp Tết Dương lịch gần giới nghiêm được bãi bỏ, đồng bào cùa tập nập trên đường phố, đu trên đã khuya, thình lình nghe nhiều tiếng súng nổ vang.

Được biết: có 6 thanh niên tổ chức đua xe gắn máy ăn tiền chạy đua vụt vụt trên đường Nguyễn Huệ. Sự gây tay nạn, cảnh sát thủ

XEM TIẾP 13 TRANG 4

Kỷ niệm đệ tứ chu niên ngày thành lập Quân đoàn 4 DIỄN BINH TRỌNG THỂ TẠI CHÂU THÀNH CẦN THƠ

1967: Vùng đồng bằng Cửu Long sẽ có bộ mặt mới

CẦN THƠ.— Lễ kỷ niệm Đệ tứ Chu niên ngày thành lập Quân đoàn 4 và Vùng 4 chiến thuật đã cử hành trọng thể hôm sáng nay tại Đại lễ Hòa Bình tỉnh lỵ Cần Thơ, dưới quyền chủ tọa của Thiếu Tướng Nguyễn Cao Kỳ, Chủ Tịch UBHPTƯ.

Sau phút tưởng niệm các chiến sĩ bỏ mình vì nước, Chuẩn tướng Nguyễn văn Mạnh, Tư lệnh quân đoàn 4, đã đọc bài diễn văn lược trình về những thành quả mà quân đoàn Vùng 4 đã thực hiện được trong năm qua.

Chuẩn tướng Tư lệnh cho biết trong năm 1966, chiến sĩ Quân đoàn

XEM TIẾP 11 TRANG 4

SỔ TAY của TRẦN TẤN QUỐC

1967 SẼ ĐƯA NHÂN LOẠI VỀ ĐÂU?

Một chánh sách hòa hoãn đã thể hiện rõ rệt trong vòng 20 năm trở lại ở Âu châu giữa các quốc gia trong 2 khối mạnh danh Tây phương và Đông phương; những cuộc đảo chánh đẫm máu nổi tiếp xảy ra tại Phi Châu để đưa quân đội lên cầm quyền tại nhiều quốc gia mới thu hồi độc lập; và cuộc không hoàng trên trọng vấn kéo dài tại Á châu mà chiến tranh Việt Nam mỗi ngày càng đưa thế giới đến gần thế chiến thứ ba!.

Đó là 3 đặc điểm nổi bật nhất của tình hình thế giới năm 1966.

Nhưng, hình như, chúng ta bắt đầu sáng với năm mới. Và một của hàn năm trên đầu mỗi mọi người: «Năm 1967, hòa bình sẽ tái lập trên địa cầu này chăng?»

Cũng có một số người nhìn về ông Thant, Tổng Thơ Ký Liên Hiệp Quốc, để tự tạo cho mình một vài tia hy vọng. Không phải vì lý khi chúng ta nhớ lại, vì đã ở Thant nhận lời ở lại với chức vụ điều khiển cơ quan quốc tế tối cao thêm một nhiệm kỳ 5 năm nữa (1967-1971) là do những cảm quyền ở điện Cẩm Linh • đã đồ sát với Mỹ, phần đối lại đường lối cách mạng giải phóng của LSNinh. Người ta sẽ không lấy lạnh khi thấy năm 1967 lành đầu sự tuyệt giao giữa Bắc Kinh và Mạc Tư Khoa.

Một sự kiện vừa xảy ra vào cuối năm 1966 cang đem đến nhiều ảo lo cho thiên hạ là Trung Cộng đã cho nổ thử quả bom nguyên tử thứ năm trong vòng 26 tháng.

Nơi đến Trung Cộng trước nhất để người ta đương quan tâm, Trung Cộng là kẻ thực sự giựt dây cho Bắc Việt [illegible] Sân trong việc theo đuổi chiến thắng hiện nay. Và cũng Trung Cộng đã làm tất nghĩa bao nhiêu sức vận động hòa bình tại V.N. trong 2 năm qua. Những lời kêu gọi hòa bình của Pape Giaphlang cũng như những tuyên thế phiêu thịnh chỉ của U-Thant nhằm chấm dứt chiến tranh VN trong danh dự và vững tăng đức bì Trung Cộng và Bắc Việt gạt bỏ và sẽ mở lời cam kết riêng của Mỹ và Nga Sô để sự tái tạo hòa bình bắt đầu từ năm nay, theo sự tiết lộ của ông Tổng thư ký.

Lại có một số người khác vẫn bi quan với năm 1967. Cũng không phải vô căn cứ khi mà họ chưa xóa bỏ được nội lo ngại cho nếu an ninh chung của nhân loại mà cuộc không hoàng tại Á Châu vẫn là đầu đây mối nhọy.

Muốn suy đoán tương lai chúng ta thử nhìn hiện tại. Tức hiện tình của thế giới vừa bước sang năm mới.

a) TÌNH HÌNH BẮC KINH nói riêng và Trung Cộng nói chung luôn luôn nói động với đám Vệ binh đỏ được vô trang bằng tư tưởng biểu chiến của Mao Trạch Đông đang mặc tính tác oai tác phúc khắp lực địa Trung Hoa. Người ta còn thấy rõ, Trung-Cộng đang theo đuổi chánh sách thật cứng rắn.

Đối nội, một phong trào thanh trừng ngay cấp lãnh đạo đang tiến hành dưới chiêu bài « cuộc cách mạng văn hóa » đã nhằm loại các phần tử không tán thành chủ trương biểu chiến của hệMao và thân về Nga Sô. Đối ngoại, một mặt Trung Cộng tiếp tục phong trào chống Mỹ ngày càng rầm rộ, mặc khác, thắng tay triệt hạ Nga Sô.

(Xem tiếp trang 4)

Y-KIẾN CHÚNG TÔI

ĐẶT THÀNH VẤN ĐỀ vụ đuổi nhà Bà Nghị Thoa

● Bởi của [illegible]

I.— Câu chuyện xảy ra tại Hội đồng Đô Thành, nghĩa là một tổ Nghị, bị đuổi nhà đã làm xôn xao chẳng những dư luận các giới chính trị, báo chí, thương mãi, trí thức, mà cả giới bình dân cũng lưu ý đặc biệt.

Mặt bà Nghị bị đuổi nhà, quả một chuyện không thường.

Đuổi được nhà bà Nghị, nhứt định phe chủ phủ phải nắm vững yếu tố pháp lý, vì một bà Nghị, dầu muốn hay không, cũng không tầm thường như những thường dân không thế lực khác.

Trong vấn đề này, chúng tôi không muốn đụng tới vấn đề pháp lý của nội vụ.

Tuy nhiên, chúng tôi muốn nêu lên vấn đề tình cảm và tình trạng nước V.N hiện tại đối với những đạo luật do thực dân để lại.

Nước Pháp có thể rất dân chủ, nhưng luật pháp cũ hỷ của họ không thể nào còn hợp với hoàn cảnh thực tại của một nước V.N chiến tranh nhứt là từ 2 năm nay, mà cửa mắc mỏ và khó kiên vô cùng. Người có nhà cho mướn tức nhiên là đã dư chỗ ở, Họ có lấy lại cũng là để cho kẻ khác mướn với giá cao hơn. Lẽ tất nhiên luật pháp phải bảo vệ quyền tư hữu, và thiếu gì cách để cho người có của không bị thiệt thòi, ngoài cách đuổi nhà trong thời chiến!

Chúng tôi trông những bộ luật của thực dân đây đẩy ảnh hưởng tư bản ngoại bang không còn hợp thời đối với quốc gia V.N hiện tại, và cần được duyệt lại cho hợp tình, hợp lý.

Quảng đó đạc, không cần mấy mắc của cả một cơ sở ra đường, mặc cho kẻ lưu manh phá khuấy, cướp bóc, nếu có là hành động vô trách nhiệm của tư bản Pháp thuở nào. Những đạo luật như vậy khó [illegible] cho là do tôn tại nữa. Nhứt là cơ sở ấy còn đình đáng đến cơ sở của đệ tam nhân không trách nhiệm gì hết đối với sự liên hệ giữa chủ phố và người mướn phố. Bà Nghị kia là chủ nhà [illegible], in mướn cho một nhựt báo. Thế mà đã đạc của nhựt báo nọ cũng bị vứt ra đường.

Nhân vụ này, chúng tôi muốn lưu ý các luật gia:

Cần phải duyệt lại những đạo luật không còn hợp với tình trạng hiện tại của V.N nữa, điển hình là luật nhà phố do thực dân Pháp lưu lại.

(Còn nữa)

CHUYỆN MỖI NGÀY

● MÁCH LẺO và LƯỠI LÊ phụ trách

Cúp điện Quốc Hội

Sáng thứ Bảy tuần rồi, máy ông bà dân biểu được cho phép nghỉ xả hơi một bữa, chỉ vì... Nhà Hát lớn bị cúp điện.

Tưởng đâu chỉ có bàn bà Sài-gòn Bi... cúp tay khi điện bị cúp, nào ngờ Quốc Hội cũng « phọt phẹ » cái nạn nầy.

Nếu nghỉ xả hơi vì mỏi gân cốt, cơn cọi dược. Chớ vì lý do điện thiếu thì nghe... yếu quá.

Yếu ở chỗ nầy. Tính lương thầng dân biểu 40 ngàn tì thì mỗi ngày, một ông được quyền lãnh của dân trên 1300 bạc (tính theo tháng 30 ngày). Tổng số đận biểu lãnh lương mỗi ngày là trên 150.000 tì.

Các bạn thấy chưa? Hễ cúp điện... Quốc Hội 1 ngày là kể như... đốt tiền ngân ấy tiền. Từ nay về sau, nếu nhà đèn cúp nửa, thì cứ mỗi lần cúp thêm vô 15 vạn bạc.

Bây giờ chỉ lần cúp điện ngày... Hiện phép tương lai chưa đời, cứ cúp độ mười lần thôi, thì mất tiền 1 triệu rưởi, số tiền nầy đáng cết cho làng xóm được một cái trường tiểu học nhỏ nhỏ.

Nếu nhiều ngoài cái yếu đến... nghe nói Quốc Hội bị cúp điện phải ngưng nhóm, lam cho L.E. nghĩ ngợi đến khía cạnh khác.

Nhà bảo bị cúp điện kể như... xin hết, bởi vì... máy mắc không rên được, mãn sao chạy Sáu. Đàn nầy, máy ông bà dân biểu chỉ xài cái... miệng mà cũng bị ảnh hưởng không rên được vì... cúp điện, thì hóa ra cái... miệng cũng là... cái máy tuốt đa mà sao?

Nếu là miệng... máy ta qua là vì phước cho cái xứ xở đau khổ nầy biết mấy!

(Xem tiếp trang 4)

Cúp điện Quốc Hội

Sáng thứ Bảy tuần rồi, máy ông bà dân biểu được cho phép nghỉ xả hơi một bữa, chỉ vì... Nhà Hát lớn bị cúp điện.

Tưởng đâu chỉ có bàn bà Sài-gòn Bi... cúp tay khi điện bị cúp, nào ngờ Quốc Hội cũng « phọt phẹ » cái nạn nầy.

Nếu nghỉ xả hơi vì mỏi gân cốt, cơn cọi được. Chớ vì lý do điện thiếu thì nghe... yếu quá.

Yếu ở chỗ nầy. Tính lương thầng dân biểu 40 ngàn tì thì mỗi ngày, một ông được quyền lãnh của dân trên 1300 bạc (tính theo tháng 30 ngày). Tổng số đận biểu lãnh lương mỗi ngày là trên 150.000 tì.

Các bạn thấy chưa? Hễ cúp điện... Quốc Hội 1 ngày là kể như... đốt tiền ngân ấy tiền. Từ nay về sau, nếu nhà đèn cúp nửa, thì cứ mỗi lần cúp thêm vô 15 vạn bạc.

Bây giờ chỉ lần cúp điện ngày... Hiện phép tương lai chưa đời, cứ cúp độ mười lần thôi, thì mất tiền 1 triệu rưởi, số tiền nầy đáng cết cho làng xóm được một cái trường tiểu học nhỏ nhỏ.

Nếu nhiều ngoài cái yếu đến... nghe nói Quốc Hội bị cúp điện phải ngưng nhóm, lam cho L.E. nghĩ ngợi đến khía cạnh khác.

Nhà bảo bị cúp điện kể như... xin hết, bởi vì... máy mắc không rên được, mãn sao chạy Sáu. Đàn nầy, máy ông bà dân biểu chỉ xài cái... miệng mà cũng bị ảnh hưởng không rên được vì... cúp điện, thì hóa ra cái... miệng cũng là... cái máy tuốt đa mà sao?

Nếu là miệng... máy ta qua là vì phước cho cái xứ xở đau khổ nầy biết mấy!

(Xem tiếp trang 4)

Bình minh THỂ THAO

ĐÂY, NHỮNG CẢNH SÔI ĐỘNG TẠI Á VẬN HỘI THÁI-LAN

TRONG TRẬN ĐẤU BÓNG RỔ GIỮA 2 ĐỘI ĐẠI HÀN-THAILAN

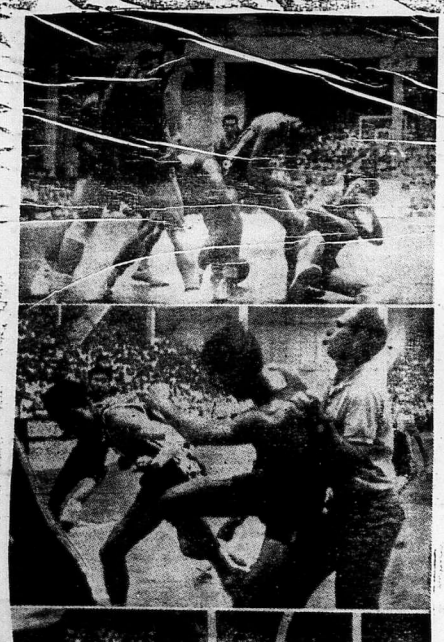

Ba hình trên đã mô tả những cảnh «sôi động» nhưng không kém vẻ phấn thể thao tại Á vận Hội Thái Lan kỳ III.

Trong trận đấu bóng rổ hai đội Thái Lan và Đại Hàn đã ẩu đả nhau dữ dội, đến đổi trọng tài không tài nào dàn xếp nổi (hình 2) và đấu thủ Thái Lan xách gậy đề... răn đấu thủ Đại Hàn (hình 3). Trong khi đó, khán giả cũng nhào vô sân...ăn có lâm trận đấu phải ngưng lại và đấu thủ 2 bên đều... rêm mình.

PHỎNG VẤN THỂ THAO HẬU Á VẬN

DỊU ĐẮT BÓNG CHUYỀN NHÌN NHẬN TUYỂN THỦ MÌNH THIẾU SỨC

● Của PHAN NHƯ MỸ

Bóng chuyền được xem như là một trong những môn thể thao toàn đội tiến bộ nhứt từ khi đoàn tuyển thủ đoạt huy chương bạc tại Đông Nam Á vận hội Kuala Lumpur hồng năy năm ngoái. Nhưng tại Á Vận-hội vừa rồi đoàn nầy đã thua luôn năm trận không được vào vòng chung kết cuối cùng mới thăng được hai trận tranh giải xếp hạng.

Phái đoàn Việt Tân Xã, sau khi theo dõi các trận đấu, đã nhận xét đăng đến thể bóng chuyền Việt Nam thiếu sức chịu đựng nên khó đề cập mạnh mẽ kết thúc tốt đẹp. Ông Nguyễn Hữu Hân, đầu đề đoàn bóng chuyền tại Á vận hội cũng nhìn nhận điều nầy và thực đúng, chúng nhưng thể, họ cố hòa được thêm nhiều kỹ thuật, mới lại mà chuyền xuất ngoại một năm nước sự lại đã không thấy.

Bài vẽ trang tương sin đề chỉ Nhựt báo BÌNH MINH

Đọc và cổ động NHỰT BÁO Bình Minh

Đoàn bóng chuyền V.N đã đấu những trận sau đây tại Á Vận hội :

— Thua Hồi Quốc 1-3 15-13, 14-16, 13-15, và 7-15)

— Thua Indonésia 0-3 (3-7 và 13-15)

— Thua Đại Hàn 0-3 4-3 (2-15 và 5-15)

— Thua Trung Hoa quốc gia 1-3 (16-14, 3-7 và 5-15).

— Thắng Mã lai Á 3-0 (15/2, 8 và 6)

— Thắng Tích Lan 3-2 (5/15 15/12, 11/15, 15/9 15/10).

Sắp chung cuộc : Việt Nam hạng 9 trong 12 nước tham dự (+6 địch : Nhựt Bản).

Sau đây là những cảo hỏi và đáp giữa phái viên Việt Tân Xã và Ông Nguyễn Hữu Hân :

HỎI : Xin ông cho biết cảm tưởng tổng quát của ông về thành tích của đoàn bóng chuyền Việt Nam tại Á vận hội ?

ĐÁP : Đoàn bóng chuyền Việt Nam có một số khuyết điểm về kỹ thuật như vô tình thôi, như đó vì quen banh lắm, nhất nhất nếu banh không mấy khéo hiểm, thiếu chuẩn bị để đề những trái banh gọi hoặc phản công của địch phương. Không đánh ngã người để cứu banh khó, không thường xuyên khai thác đợp dưới lưới, và nhất là thiếu sức

HỎI : Câu thủ nhà đã có bao được gì có thể áp dụng sau nầy được hay không ?

ĐÁP : Có những đợp câu thủ ta biết áp dụng lối bỏ nhỏ, một chiến thuật mà khi ở nhà chúng ta không áp dụng vì sợ bị trong tài phạt lỗi đẩy banh.

HỎI : Ông có nói rằng cầu thủ của ta thiếu sức, nếu thế thì chương trình chuẩn bị rất cần phải thiếu sức như thế nào ?

ĐÁP : Câu thủ ta chỉ chơi đúng sức và tanh lẹ ở hai vòn đầu, chưa vào thời hạn trở đi chúng ta bị đuối sức. Tổng cuộc Bóng chuyền sẽ chú trọng nhiều đến vấn đề huấn luyện thể dục và dinh dưỡng đúng mức cho cầu thủ. Tổng hội Bóng chuyền Quốc đã cũng chú ý tới vấn đề nầy.

H.— Rút kinh nghiệm Á vận hội, ông sẽ đem gì mới lạ cho làng bóng chuyền VN nói chung và hội đại biểu nói riêng ?

ĐÁP : — Chúng tôi sẽ áp dụng lối chơi banh nhanh nhẹn banh thấp để đối phương khó cản và tất cả đều thủ trong sân đều biết nâng banh tới cho đồng đội đập. Đó là lối chơi biến hiện nhất mà đoàn của Nhựt đang áp dụng.

Sau cùng, ông Nguyễn Hữu Hân nói thêm :

— Điều cần nhất là chúng tôi tự mọng có làm được sân gỗ cho đấu thủ tập quen tôi chơi, để đề tiến bộ.

ÔNG TRƯỞNG PHÁI ĐOÀN TỨC CẦU DỰ Á VẬN HỘI TƯỜNG THUẬT

HOẠT ĐỘNG TỪ ĐẦU ĐẾN CUỐI CỦA ĐOÀN CẦU VIỆT-NAM TẠI VONG-CÁC

RÚT KINH-NGHIỆM NHỮNG THẤT BẠI CỦA ĐOÀN CẦU NHÀ

Bóng gồm là môn thể thao «vua» ở VN quen trong cho đến nhì trong một phái đoàn dự 10 môn thể thao tại Á vận hội vừa rồi đã số dự luận chỉ nhìn vào đoàn cầu và có cảm tưởng là một thất bại chung khi đoàn cầu bị loại.

Cảm tưởng ấy sai lạc nhưng ta bắt buộc phải nhìn nhận rằng bóng tròn chiếm một địa vị không một môn thể thao nào bì kịp trong lòng thể thao VN. Thực trạng nầy có chế đáng mừng vì có đông người ham chuộng, bóng tròn sẽ sống mạnh nhưng cũng có điểm đáng ngại là chúng ta cần chú trọng vào môn thể thao của bóng có khả năng phát triển thể lực của thế hệ trẻ hơn, như điền kinh và bơi lội chẳng hạn.

Những thành tích của đoàn cầu quốc gia vào khoảng cuối năm nay cho ta thấy rằng nghệ thuật bóng tròn ở Việt Nam chưa đạt được đến một đẳng cấp đáng kể và vẫn chưa một cấp hực hay đó bất thường. Chúng ta chỉ mới thắng một giải Merdeka chớ chúng ta vẫn còn xa lắc quốc bá chủ Á Châu.

Thật tế nầy đến với Tổng cuộc Tức cầu rất nhẫm lúc vì 1967 là một năm có nhiều giải quan trọng Thái độ sáng suốt của Thiếu tá Cao văn Phước, trưởng đội bóng tròn dự Á vận hội, khi ông chọn lấy cho mình những khuyết điểm đưa đến thất bại là một thái độ đáng ca ngợi, cho phép chúng ta đặt nhiều hy vọng phát triển vào tương lai của làng cầu.

Sau đây là bài tường trình của Thiếu tá Cao, văn Phước trước Ban Gọi Tổng cuộc Tức cầu tối thứ Tư vừa qua (Thiếu tá Phước có vài điểm nhỏ lầm, như trước Tân gia Ba, Việt Nam bị gắc 4-0 hiệp đầu chớ không phải 3-0, nhưng quan trọng là ở những điểm nhận xét).

Sang trọ

Đoàn bóng tròn VN thấp tùng cùng các lực sĩ VN đến lúng Lực sĩ vào hồi 13g00 ngày 08-12-66. Phái viên nhà cầu cho các cầu thủ và xếp đặt công việc tạm trú xong hồi 14g. Đoàn cầu được đặc biệt nuôi ăn người giữ lần việc của nhà ăn lý do đoàn VN sang trễ. Các đoàn lực sĩ nước kh kcđ đến từ 3 hồi: 4 hôm trước.

Xong bữa cơm đoàn cầu vỉ trại và ngủ ngày để lấy lại sức. Sau buổi cơm chiều hồi 21g đoàn cầu được cho ra sân để dượt dần và quen sân cỏ, đoàn cầu được chia ra làm 2 hội và tranh đấu với nhau đến 21g30 30ph.

Ngày 09-12-66 nghỉ tại trại buổi sáng từ 14g10 đoàn cầu phải thay đổng nhực điền hành và lẽ «Khai mạc», tiếp đây vào 20g30 lực sĩ các nước và đoàn cầu được dự buổi tiếp tân tại sinh Bangkok cho 23g10 đoàn xe buýt cùng các lực sĩ quay về Làng Vạn Động.

Huề với Indonésia

Ngày 10-12-66, đoàn cầu nghỉ tại làng Vạn động cho đến khi lên xe buýt ra sân đấu trận đầu tiên với Nam Dương.

Đoàn cầu Nam Dương một thời gian khá lâu không có giao đấu với ta nên các đấu thủ rất thận trọng đoàn cầu được xếp thành phần mạnh nhất, như sau :

Châu
Ngôn II Tam Lang Hiền Lâm
Vinh Thanh
Chánh Chiêu Phụng Ngôn I

Nam Dương đã rất lẹ và thường hay đứng sức và đứng chơm, đoàn cầu đã đã hay đẹp nhưng không may mắn lắm vì đã có 3 quá thăng liên tục hiệp đầu Chánh — Vinh — Phụng làm hư.

Về phần đoàn cầu Nam Dương cũng thế, đã có 2 dịp lỡ bàn rất nhưng cũng làm hư. Thì nên Châu rất hay trong trận nầy. Thế là đoàn cầu huề Nam Dương 0-0. Trong lúc chúng ta thiệt hại Phụng nên sau vì lỡ đã vào phương gối. Chánh bị đẹp vào sườn non, Thanh bị trắc mắt cá.

Vì đến trại, các cầu thủ được chăm sóc quy bằng thuốc Tân. Và Bác sĩ Vệ Hoàng đã tận tâm lo cho Phụng. Tại các nhà trong trại... Qua thế phái ngủ ngày trời vì khi ngày giờ đấu trận lúc 14 giờ.

Vì khi ăn giấc dượt trong phòng phải chờ đến 02 giờ sáng 1 Trung lúc tắt nhà đèn đặt cho bàn thắt vẽ ngày hôm sau phải dậy sớm để dượt đến 11-12-66 đấu cầu phải đấu với Trung Hoa Dân Gia như đã định trước (Chung cuộc) và đã định hãy bắt trong thời hạp sáng ngày 10-12-66 do Ban Tổ chức «A vận Thể thao» tổ chức.

Chúng tôi có trình với ông Nguyễn phước Vọng vào hồi 2g10 và bằng một cách tiếc lực với Ban Tổ Chức ở thành phố tức là Bangkok chúng tôi đã thắng 3-0 và đã hiệu quả đoàn cầu phải ra sân theo chương trình ấn định đầu tiên.

Thua Trung Hoa Quốc Gia

Ngày 11-12-66 đoàn cầu nghỉ dưỡng sức tại Làng vạn Động chiều tại vào 20 giờ đoàn cầu ra sân với đoàn Trung Hoa Quốc gia 2 cầu thắng bố 14 Xe thế Châu Phụng Châu thế Phụng Châu
Ngôn II Tam Lang Hiền Lâm
Vinh Thanh
Xe Quang Chiêu Ngôn I

Đoàn cầu tranh đấu rất hay, đến phút 35 thì Thanh và Mạc chiến Hòa tranh nhau qui banh cao hăng cách là cùng dưa chân cao, nênMạc chiến Hòa đợp Thanh trước và trong lúc tẻ Thanh tẻ sau, đạp lên người Mạc chân Hòa.

Trong tẻ trực xuất Thanh Tra khai trận đầu. Thế là đoàn cầu 10 người tranh đấu gay go và không kém phần hay đẹp với 11 người... Đoàn cầu đã thắng Trung Hoa Quốc Gia : 2-1.

Ngày 12-12-66, các đấu thủ nghỉ tại Làng dể dưỡng sức, người giờ ăn uống.

Ngày 13-12-66, buổi sáng đoàn cầu tập thể dục sơ sơ, cho uống người, và nghỉ để chiến đấu với Singapore.

Thua Tân Gia Ba

Phụng hay cho đưa chân chưa đã được, Chánh bình phục sau khi dùng thuốc tiêu. Thanh thắng bị «treo gió» vì Hội Đồng Kỷ Luật nhận thấy là Thanh không có ý, Thanh chỉ bị cảnh cáo mà thôi, nên tiếp tục đấu được. Thành phần trận đấu như sau :

Châu
Ngôn II Tam Lang Hiền Lâm
Vinh Thanh
Chánh Quang Chiêu Ngôn I

Trước mắc trận đấu chúng tôi đã hỏi cầu thủ thì chẳng có ai khác lạ cả. Khi tiếng chỉ tranh đấu bắt đầu Singapore giao banh trước một đường banh «việt vị» rồi rảng bóng phòng vệ cho tiếng còi... Trong tẻ bắt việt vị nhưng tiếng còi không đến và địch thủ đã mang banh đến thành và đã vào. Thua 1 quả trong phút đầu.

Quả thứ 2 là lỗi của Hiền thấy đầu thủ nghịch đứng trong tầnhtrong việt vị đã chăm chỉ chạy theo rồi lại thôi, và chậm đi một bước khi địch thủ mang banh đến sát thành và sửa vào pôn trong lúc Châu chạy ra truy cùng hụt. Như một gaouước lạnh lạt vào mặt... các đấu thủ nên lên tiếng cùng tới tập dùng thôi đấu thủ Tân Gia Ba rất vẻ bao kín lấy khuôn thành chỉ để trên phần đất chúng ta 2 đầu lẻ nhất.

Thế là khi giải vây, họ chamthật sau, đầu thủ ta nặng hơn họ, chậm hơn họ nên bắt lợi. Quả thứ ba là do một đường banh tử cánh trái nhiều vào. Lâm mất lanh lẹ để Pmbu đắt lọt.

Nghỉ giải lao xong, vào tiếp đấu đầu thủ Tân gia Ba bão tôn chiến thắng bằng cách rút vẻ phòng thủ, và chỉ để bắt lưn cớ nên chỗ chạy lẹ đã mạnh trên đất ta.

Trong tức chúng ta dần lên đã cả lập bằng 19 số, thì họ thay nhanh banh thật sắn và vẻ nặng nề hơn không truy cản được, nên thua thêm 2 bàn nữa.

Còn 10 phút sau cùng, trong một pha tấn công trên phần đất nhà, Lâm truy cản rất đúng phép, nhưng bị đấu thủ nghịch đẹp rất đẹp, không đến cơn nóng. Lâm điểm mặt địch thủ và cung tay định đánh, nhưng không có đánh. Trong tẻ trực xuất Lâm ra khỏi sân.

Lý do và nhận xét trong trận thất bại trước Tân Gia Ba

A.— Lý do chánh : Nhà đầu đết không can đảm, đồng thành phần trừ bị đấu trận Tân gia Ba. Vì quá tin tưởng vào thành phần chính thức.

Với thành phần trừ bị : Lợi : Đầu thì khéo hơn.

Bất lợi : Tài từ không tin tưởng hơn.

— Quá đặt nặng vấn đề trách nhiệm ăn thua vì đây là trận của quan trọng.

B.— LÝ DO PHỤ : — Các cầu thủ đã đầu hết sức lực tranh đấu trong 2 trận trước.

— Thời gian nghỉ quá ít nên không thể lấy lại sức mà đảm ra nặng sẽ và chậm phản.

— Sân nhà, sân và mới đầu lần thứ nhất.

Sự thất bại nhục nhã nầy là do sự thiếu kinh nghiệm của nhà đầu đầu đầu

Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHẠN

HỒI 31

Thấy bị lực sinh lòng nghi hoặc

Phi Kiếm vội la lên :

— Khoan đã !

Đông phương Phi Vân hỏi :

— Đệ để cón chưa nói hết ư ?

Phi Kiếm ngập ngừng :

— Không ! Xin đại thư... thi cho trần cô nương.

Đông Phương Phi Vân ngạc nhiên hỏi :

— Sao ? Đệ đệ nàn nỉ cho thi ư ?

— Có thể nói như vậy.

— Đệ đệ ! Dưới tay ta không để kẻ phản nghịch nào sống sót bao giờ.

Phi Kiếm biện bạc hỏi :

— Đại thư không chấp nhận lời thành cầu của tiểu đệ hay sao ?

Đông Phương Phi Vân nhắm mắt hồi lâu, rồi từ từ đứng dậy đi ngang ngăn ngừng không quyết thoát hoặc tiếp tục đứng ngoài quy trí kỷ luật môn hộ, một mặt nàng không nỡ cự tuyệt lời yêu cầu tình tang.

Phi Kiếm thấy Đông phương Phi Vân trầm ngâm không nói gì thì vội vàng nói khẩn cầu : Tỷ ngày nhang ta đến đây, chưa bao giờ chàng xin xỏ điều gì. Đây là lần đầu tiên chàng mở miệng yêu cầu mà lại yêu cầu con người mà chàng thà thiết yêu đương. Chàng không ngờ vấp phải con người kiên quyết. Đối với người ngoài thì chuyện nào chàng có thể đáng để. Nhưng Phi Kiếm vốn là người cao ngạo, tự phụ, tự tôn thì coi chàng khác gì bị một đòn nặng.

Chàng liền lạnh lùng nói :

— Đại thư : Đại thư bắt tất phải bằng khoán. Cái đó là quyền của đi thôi.

Đông Phương Phi Vân cười hỏi :

— Đệ đệ ! Nếu ta không chịu thì sao ?

Phi Kiếm hừng hờ đáp :

— Di nhiên tại hạ không miễn cưỡng được.

Đông Phương Phi Vân nghe Phi Kiếm tự xưng bằng tại hạ thì sững sốt hỏi :

— Sao ? Tại hạ ư ? Đệ đệ ! Đệ đệ giận rồi chăng ?

Phi Kiếm lạnh lùng đáp :

— Không dám ! Tại hạ thiếu nợ đại thư đã nhiều, đến đáp chưa xong còn nói chi đến chuyện tức giận ?

Đông Phương phi Vân hỏi :

— Đệ đệ ! Nếu ngoài mặt ta tương thuận lời, để đệ mà trên thực tế ta xử trí với thì một cách bi mật thì sao ? Nhưng ta không làm thế. Chẳng thà ta tự gạt ta, chứ ta không muốn lừa gạt đệ đệ.

Giọc nói này thiết đáng ghi lòng tạc dạ. Phi Kiếm vô cùng cảm động.

Người nhìn Trần Hương Quân thấy thất vọng :

— Quát mộ nhân ! Tránh tính của người ta xin tâm lành. Người bắt tắt cầu người tha mạng.

Phi Kiếm nhìn nhỏ cười nói :

— Cô nương nói xây ra phải. Nhưng tại hạ đã quyết định việc gì rồi thì sau không thay đổi nữa.

Đông Phương Phi Vân đã nhiên biết Phi Kiếm nói câu này chẳng nhằng là để trả lời Trần Hương Quân mà là để nói với mình nữa. Nàng đành nghiến răng bảo thị nữa :

— Đệ thị đi !

Hai thiếu nữ lo hồng lập tức buồng tay ra. Ngọc nữ Trần hương quân quay lại nhìn Đông Phương Phi Vân nói câu van phúc để ta ơn gặng đi không ha sắt.

Ngọc nữ Trần Hương Quân lại nhìn Phi Kiếm hỏi :

— Nếu ta mà không chết thì mình nhân tình này chẳng bao giờ quên được.

Phi Kiếm gạt đi :

— Cô nương bất tắt phải quan tâm. Cô đi đi thôi !

Ngọc nữ Trần Hương Quân thoán thoát bước ra khỏi nhà đi ngay. Hai thiếu nữ ở hồng cũng thì lẽ rút lui.

Phi Kiếm nhìn Đông Phương Phi Vân nói :

— Đại thư ! Tiểu đệ cám ơn đại thủ.

Đông Phương Phi Vân ngượt chăng nói :

— Đệ đệ ! Đại thư người không bao giờ phải nghe lệnh ai thế mà đối với người ta không muốn cường lại.

Phi Kiếm nói :

— Như vậy đã tỏ đại thư đã thương yêu tiểu đệ vô bờ bến.

— Đệ đệ ! Người hãy nghỉ một lúc. Vết thương lại vở ra thì giờ phải đổi thuốc băng bó lại rồi để đệ cần dưỡng thêm mười ngày.

Phi Kiếm hỏi :

— Mười ngày ha ?

Đông Phương Phi Vân đáp :

— Tuy nói vậy nhưng để đệ có thể đi lại trong phòng. Trong mười ngày để đệ mới có thể hoàn toàn khỏi hẳn.

Phi Kiếm hỏi :

— Đại thư ! Tiểu đệ ... có đáng được như thư thương yêu đến thế chăng ? ...

Đông Phương Phi Vân đáp :

— Ngốc đệ đệ ! Di nhiên là đáng.

Nàng nói xong cúi xuống bẻo vào trán Phi kiếm một cái xong thoán thoát đi ra.

Phi Kiếm muốn hỏi thăm thế lai lịch Đông Phương Phi Vân. Chưng chàng lại nghi chính mình còn muốn giở thân thể bí mật, nên chàng không hỏi nữa.

Đông Phương Phi Vân đi rồi, Phi Kiếm nằm xuống một lát, thì nhớt hiện ra trên đầu giường có ao quần để sẵn cho chàng thay. Chàng bước xuống giường thử cố đông gân cốt một chút. Không thấy có gì trở ngại lắm. liền mặc áo ngoài và đi ra gần cửa sổ.

Ngoài cửa sổ là một khu vườn đầy hoa tươi cỏ lạ. đã nhiều lượng lành. Có điều nơi đây rất tịch mịch không một bóng người.

Phi Kiếm ngo ngẩn hồi lâu rồi quay vào bàn điểm trang. Chàng nhìn bóng trong gương thấy mình gầy ốm khá nhiều. Trông gương chàng còn phát hiện ra một cảm ngách nhỏ, chắc là để thông sang phòng khác.

Gặp lúc buồn tẻ chàng liền đi tới mở cửa ngách ra thì bên trong là một thư phòng tài trang nhã. Trong phòng không chút bụi trần trang trí nào đó có ngoan nào tranh về toàn những thế kiếm cổ. Nhưng trên gió không có nhiều sách.

(CÒN NỮA)

◆ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 104)

CHƯƠNG IV

Chú Phày và sở gián điệp V.N.

Sau đó Ách Chuẩn ngồi ngay xuống trước mặt chánh đàng chậm rãi lấy :

— Cái vụ ở kho hàng Phi Càng đại ca tính sao đây ?

Tên chánh đàng nhíp nhíp ly « Mạc ten » rồi nói :

— May quá... tao có lịnh ra thăng Hậu (lau cùng lắm ở trong khu) nên nó đã cho nó kịp thời hàng không thì tụi mình bị rắc rối lắm.

Nhìn đồng hồ đang vậy tên chánh đàng nói tiếp :

— Con thằng chú hàng « Hồng Minh » nữa... tao nghĩ nó đi hàng hai... nhưng chưa có có nên tao chưa hành động đó thôi. Một người nào tao có đầy đủ lăng chứng thì tao cho nó lãnh hai viên lập tức.

Ách Chuẩn rút trong túi áo ra một tấp giấy xếp để trên bàn cho chánh đàng coi, rồi nói :

— Tất cả giấy tờ của thằng Tâm đưa bữa đó, đại ca coi kỹ xem có phải là giấy thiệt hay giả giả cho sau này đại ca lại sợ rắc rối em...

Cầm tấm thẻ căn cước lên chánh đàng nhìn sự ngạc nhiên :

— Chả vì tôi thì biết đích gì về giấy tờ... thôi để đây, ngày mai tao nhờ thầy Hai nhìn ở sở Công An coi đúng.

Ách Chuẩn lộ vẻ nghi ngờ ra mặt rồi hỏi :

— Thầy Hai... đường như không tin ở đại ca lắm đâu, đại ca cần coi chừng không thì có ngày chết vì tay trợ đó...

Chánh đàng sở mặt ra vẻ bỡn cợt thế :

— Đ.M... nó mà phản tao thì nó ra một giống Mấy đừng có lo quá lắm, mất tình thầy nghe. Em nói trọn hồ sơ nó ấy tiêu mất thầy không ?

— À vậy... tối mai mấy nhỏ cho thằng Chín Rau thủ 1 công việc rồi cho tao biết rồi tới ba của nó để tao còn sắp xếp công chuyện cho nó.

Nhìn sực nhớ ra điều gì quan trọng Ách Chuẩn bèn thưa :

— Tối mai có cuộc trao đổi « tài liệu » vậy, đệ có toán quyền sử dụng Tâm đưa bữa vào chỗ thằng Chín Rau không ?

Chánh đàng tỏ vẻ suy tư, rồi đề đặt đáp :

— Không nên cho nó mấy việc quan vì nó chưa chứng tỏ được tài ba... Thôi được, ngày mai mấy kêu nó đến đây gặp tao vào khoảng 11 giờ khuya, tao sẽ liệu trước khi quyết định cho nó thế Chín Rau.

À sáng đúng ngày tao cho mấy hay là cần hết cơ đề phòng, vì sở gián điệp ở Phi Càng vừa phái 1 nhân viên đặt biệt theo dõi vụ ở kho Phi Càng, người ra sở gián điệp Trung Ương cũng phái tên F 13 nữa!.. Nghĩa là lúc này tổ chức của chúng ta không còn được hoạt động dễ dàng như hồi xưa nữa.

Ách Chuẩn đề nghị :

— Đại ca thấy cho con Huệ Linh làm phản gián coi... may ra mình có thể phân phát bọn nó được cũng chưa biết đâu ?

Tên chánh đàng đập bàn tay xuống mặt bàn đến rầm, mặt cái tỏ vẻ khoái chí, khen Ách Chuẩn :

— Lâu lâu mấy nói được một câu hữu lý... tao quên mất con Huệ Linh... phải đúng có trong lúc nầy mới là biết tài người chớ...

Nhìn đồng hồ đúng 11 giờ khuya, Tâm đưa bóa — tức điệp viên cử khôi của Phi Càng, tên vào cản phòng của tên chánh đàng.

— Mấy đồng giờ đó à... tao có lợi khen...

Tâm đưa bóa đáp rất lễ độ :

— Thưa đại ca, đó là bổn phận của một thuộc viên...

Tên chánh đàng rất gọn ghẽ trong bộ đồ tây khá sang trọng, lăng lẽ vô cản phòng trong, mái một lúc sau mới ra.

Khi ra tay chánh đàng cho cầm khẩu « Colt 12 » rồi vừa trao cho Tâm đưa bóa vừa dặn kỹ càng :

— Khi nào cần làm hãy xử dụng nghe...

Tâm đưa bóa hai tay đỡ lấy khẩu súng lực, rất khoái khẩu đáp

— Đại ca yên chí lon... Em khoái xử dụng đao vì sẽ bớng tới tiếng nổ.

Tuy nói như vậy, nhưng Tâm đưa bóa đã nhét khẩu « Colt 12 » vô ngang dây lưng.

Nhìn tên đàn em cất súng, chánh đàng nhắc thêm :

— Tên nầy thuộc vào loại tay súng khá đó. Tu phải coi chừng nó mới được.

Cònnữa

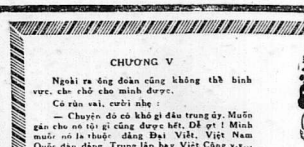

Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 104)

CHƯƠNG V

Ngoài ra ông đoàn cũng không thể bình tực, cho chỗ cho mình được.

Có rún vai, cười nhẹ :

— Chuyện đó có khó gì đâu trung úy. Muốn gán cho nó tội gì cũng được hết. Đi ơ ! Mình muốn nó là thuộc đảng Đại Việt, Việt Nam Quốc dân đảng, Trung lập hay Việt Cộng v... cũng được như thường. Chỉ cần nhớt vào cửa sổ nhà nó hay trong phòng nầy mà tài liệu là xong hết mọi chuyện.

Hiền tươi cười tỏ vẻ thích chí :

— Có nghĩ được mưu kế ấy thì là tuyệt.

Đoàn bần kế sát vào tai Luật thì thầm :

— Mình đã làm nhiều vụ như thế đó rồi mà lần nào cũng thành công tốt đẹp hết. Chính ông Đoàn cũng đã mách nước cho tụi mình như vậy. Trung úy quên rồi sao ?

Luật lặng thinh, mắt nhìn đăm đăm vào mặt cô phòng. Tâm tư chàng đã bắt đầu bị... sáng kiến của Cô và Hiền chi phối, lay chuyển.

Chàng nhớ tới những vụ chụp mũ rất thành công trước đây. Cô vụ do đoàn đặc cách giao phó nhằm đề bắt bớ các chánh trị gia có xu hướng chống lại chế độ đương thời. Có vụ do hướng chống lại chế độ, tổ chức đã tổng tiền các đại thương gia. Chỉ cần một mẩu tài liệu nêm qua cửa sổ hoặc chôn sau vườn gia chủ là chàng đã có đủ yếu tố... pháp lý «chụp mũ» bắt đem về trại của mình rồi.

Nếu khô chủ không chịu bỏ bạc triệu ra chuộc mạng thì bọn chàng sẽ tổng giam vào các khám đặt dưới hầm nhà, hoặc ở Saigon hoặc ở miền Trung với những đòn tra tấn vô cùng tàn ác.. Có khi khô chủ còn bị thủ tiêu một cách bí mật mà thân nhân không hề biết sắc nhàm đâu tìm đem về an táng !

Giờ đây, Luật cảm đang phân vân chưa biết cánh nghe theo sáng kiến của Hiền và Cô hay không thì bỗng có tiếng súng nổ vang ở phía tầng lầu dưới.

Luật giật mình quay phắc lại, hỏi trồng :

— Chuyện gì vậy ? Ai bắn đó ?

Hiền đáp nhanh :

— Chắc người của ta bắn.

Cô góp ý như muốn trấn an lòng cấp chủ huy :

— Rất có thể anh em đã tìm thấy bọn chúng và bọn chúng bỏ chạy nên bị bắn.

Ngay khi đó, nhiều tiếng súng lục nổ vang và tiếng la lên :

— Buông súng xuống ! Buông súng xuống ! Tiếp theo là tiếng tiêu liên nổ dòn. Luật thất sắc, nói nhanh :

— Không phải người của mình bắn đâu. Chắc có chuyện rắc rối rồi đó.

Đoàn, chàng chạy trở ra cửa thang, khóm lưng nhìn xuống tầng lầu dưới. Không thấy có gì khác lạ. Chàng tiến lại, chồm ra ngoài cửa sổ nhìn xuống đường thấy 3 xe G.M.C. đầu nối đuôi nhau. Trên mui mỗi xe đều có chống đại liên chĩa mũi vào cửa buyn-din. Xe thứ đôi nón gắn phù hiệu lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ, đang ở thế thủ sẵn sàng nhả đạn.

Luật quay lại nói lớn :

— Đụng độ rồi các cậu ơi ! Lính lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ đang bao vây chúng ta :

Thêm và Cô đồng chết sững chưa kịp có phản ứng gì trước lời báo ngay của Luật, Vừa lúc đó, hai tên mật vụ chạy lên, la thảng :

— Ngụy rồi trung úy ơi ! Quân đội kéo tới cản thiệp. Lính của lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ.

Luật hỏi nhanh :

— Đã có anh em nào bị thương chưa ?

Mật tên run rẩy đáp :

— Da, có hai người bị bắn ngã khi... chống cự lại lộ.

Cô kộ ủng hỏi :

— Bị... bị bắn chết hay... bị thương ?

— Chỉ bị thương thôi ! Mật sở anh em khác bị bắt sống.

Hiền chạy tới trước mặt Luật run rẩy hỏi :

— Bây giờ... tính sao đây trung úy ?

Sau một phút suy nghĩ. Luật cố lấm mặt tỉnh đáp :

— Đã tới xuống dưới đàn xếp.

Chàng vừa bước tới thì tiếng súng từ phía dưới vọng lên chát chúa. Đạn bay vèo vèo, ghim vào trần nhà phía trên đầu Luật và đồng bọn.

Cô la hoảng.

— Khoan xuống dưới trung úy. Tụi nó bắn nhằm trung ấy đó. Đừng xuống dưới

Luật bước lùi ra sau, chỉa súng về phía cầu thang nhưng tay chàng run se sẽ. Chàng truyền lệnh :

— Các bạn hãy chuẩn bị chiến đấu. Tập trung mái súng về phía thang lầu.

Hiền, Cô và hai tên kia làm theo lệnh chàng một cách miễn cưỡng, mặt mày nhợt nhạt nào người nấy tái xanh, cắt không còn chút máu.

Bỗng có tiếng quát lớn từ phía dưới vọng lên :

— Tất cả hãy buông súng xuống ! Luật đâu ? Mấy hãy ra lệnh cho mọi người hãy buông súng đầu hàng đi. Tui bây đã bị vây chặt rồi !

Luật bần loạn mấy phút xuống lầu. Tức thời một tràng tiêu liên đập lại. Bọn Luật nằm rạp xuống gạch tránh đạn.

Tiếng Dũng cất lên :

— Còn ngoan cố tụi bây ăn lựu đạn đó.

Luật đầu hàng đi

Luật đáp lại :

— Chúng tôi là lực lượng công tác đặc biệt miền Trung Chúng tôi không mếch lòng các anh tại sao các anh lại gây chuyện chúng tôi

Tiếng của Dũng oang oang :

— Muốn nói chuyện, muốn thanh minh thì hãy buông súng xuống. Nói chuyện bằng súng đạn, tui bây chết bằng chết oan mạng đó. Có chịu đầu hàng không thì bảo cho chúng tao biết đi.

Nghe tiếng giây chạy rầm rập trong hành lang. Luật khẩy tay quát lớn :

— Cơ chúng trong hành lang mau lên.

Hiền và Cô vừa lo đầu ra ngoài hành lang liền bị một tràng tiêu liên bắn xối xả vào ngực. Cô và Hiền bật ngửa ra sau nằm thẳng. Nhanh như chớp, hai người nhân sao tới chia miền Trung với tiếng lên và phía bọn Luật, truyền lệnh :

(Còn nữa)

— SỐ 102 —

▲ thâm tình thời đại, của hoài điệp tử

CHƯƠNG BAY

— Tin sai hoàn toàn, sai ác lắm.

— Thật đúng nói nào, đọc mau lên nghe coi.

Nhà gấp lo nhớt bàn lên, làm kỹ lật kiểm tin. Anh reo lên :

— Đây rồi, ngoại chuẩn bị nghe nha. Vô cùng quan hệ đó. Anh bắt đầu đọc :

«Tin nổ một người con trai sắp lấy ngoại»

Ông Năm ngồi ngang :

— Thật đúng cô lắm. Bao chỉ gì đăng tin tức kỳ cục vậy.

— Thiệt mà, để con đọc hết ngoại nghe.

Nhà cố nhịn cười, tiếp tục :

«Theo tin tức đặc biệt thu được của bần báo phát viên thì, nếu không có gì thay đổi vào giờ chót, cậu Trần khắc Nhã, 24 tuổi, sinh quán tại Bạc liêu, sẽ...

Ông Năm kêu lên :

— Lão, lão thiệt rồi ! Thiệt...

Tuổi cui hơn, ông Năm :

— Vậy mà con đâm gạt ngoại, lại đăng đánh đòn lắm.

— Tin nhảm vậy ngoại không thấy vui sao ?

— Vui lắm nhưng, cần nói rõ gì nói ngoại, con nói đăng hoàng lại nghe coi.

Lại gần tờ báo vang bên, Nhã rút đôi mắt điều thuốc. Anh thâm đó :

Tuổi con nhỏ vậy liền lấy ơc được chưa ngoại ?

Ông Năm không nghĩ suy nhiều :

— Tuổi hôm bữa thì được. Cả điều, bao đâm cho siếc ợp con thì chưa.

— Ngoại muốn nói ở chỗ con chưa có sự nghiệp gì hết phải không ?

Ông Năm gật. Nhã :

— Người ta nói thời buổi nầy cưới sự phải cưới liền tay. Chờ đợi một đôi năm nữa cho đủ phương tiện, con ngại lắm ngoại. Ngoại có nghĩ sự trường hợp đó cho con không ?

Ông Năm nghiêm nghị lại :

— Đời với con, ngoại có thể chiều lòng kết ngoại việc bắt ép con phải lo hạc cho nên đành nhẫn thái. Đời năm nữa con đã có thể nên đành phận nói người ta rồi. Vậy là đủ. Mọi việc khác, con muốn sao thì muốn làm gì tùy thích của con. Có điều, ngoại muốn biết con đã nhìn kỹ gia cảnh mình bắt nữa chưa trước khi quyết định thành hôn ?

— Cảnh sống mình con eo hẹp lắm chứ gì hả ngoại ?

— Thêm một miệng ăn nữa Nhã, đâm sanh khó lắm đó con. Đã nơ re, rồi sau nầy làm sói đầu cũng không đủ trả. Ngoại ta nói nợ gì trả cũng nổi, nhưng nợ thì sướt đời lo cũng không dứt đâu.

— Ngoại ta dị đoan đó ngoại.

— Dị đoan mà đúi khi cũng đúng. Ngoại có biết rõ một cái tự tương tự nầy nữa.

Nhà điềm nhiên :

— Vậy nếu con cưới sự mà không đủ nợ ra... ngoại cui không ?

Ông Năm hoài nghi :

— Cảnh nhà mình như vầy con cưới sự đúng lúc nầy làm gì khỏi mang nợ cho được.

— Nhưng nếu con làm được, chắc chắn được ?

— Ngoại không tin chút nào. Được bà bạn hay người nào thương tiếp giúp cho, con cũng nợ người ta phải lo làm trả lại. Công sui đầu nhọc thường đó con ơi.

Nhà không khỏi bật cười :

— Con thâm dị ý ngoại nếu thật, chớ chuyện con cưới sự không đủ nợ ra, điều đó được bên đâm chắc chắn rồi. Đăng gái người ta mà biết cảnh nghèo ông chau mình lắm nhiều, chẳng nhăng đòi hỏi gì mà cần nhiều phần lo cho chu đáo hết. Con cam kết hoàn toàn như vậy, ngoại thấy sui chưa ?

Trái lại, chẳng nhăng ông Năm chưa được oai, cần đâm ra lo buồn :

— Con nói đăng gái người ta lành phần lo cho hết phải không ?

— Hoàn toàn. Mình không phải lo tiền bạc chi hết.

— Vậy mà ngoại không cui được đâu con. Gì chỏ cái sự đó ngoại nghi lắm...

Nhà mỏ lớn mắt mặt chất :

— Ngoại nghi gì. Người ta lừa gạt mình hay sao ?

— Lừa gạt đâu cả đồng vô bằng...

Ngăn ngại cái giấy, ông Năm thẳng ý hơn :

— Phải con gái người ta có thai rồi, không. Coi chừng. Mấy cái sự kiện gì con đó, hóa tốn là nguy mợ lắm đó. Phi đi coi lại cho chắc chắn mới được. Đương nhiên khó khăn lành con thiên hạ sẽ mất, con sẽ làm ăn không nên nổi đâu.

(CÒN NỮA)

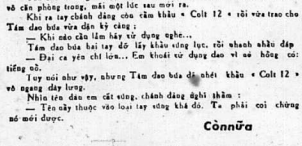

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỪ LA

Số 104

11.

Tuấn cười :

— Em cũng tức cười nữa, sinh... biết anh có vợ nhỏ lắm chi ? Anh đã mang thì hãy giữ anh phải chịu vậy hả.

— Anh có vợ bé hồi nào, tại em nghi ngờ.

— Em nghi ngờ hồi nào, tại anh gây cho em chớ.

Không đi đến đâu, cả hai người đều không nhận thua lẫn nhau. Cuối cùng đồng đồi đi một chuyện trong lúng. Không ai đề cập đến mối đề ý nghi đó. Đã hành động đó, nhận thua hoặc bỏ ra phòng người...

— Phiền quá, không chịu nghe gì hết.

— Em cũng phiền, vì rằng anh đã hết thương sự con.

Thanh lại quay mình lại :

— Anh không thương sự con hồi nào ? Tại sao em lại nói vậy em đó ?

— Anh vợ bé thì biết hồi nào.

— Đừng có làm cho tôi khó chịu quá, tôi để nhà nầy cho ở bây giờ.

Thuận thật buồn

— Em biết mà anh đâu còn thương yêu gì mẹ con nữa. Thôi anh muốn làm gì anh làm, em không dám nói tới. Em như một người mây, mặt chỉ vô trong nhà mây được rồi.

Thành đưa chưa tức tối :

— Em cho anh là hạng người gì mà em nói câu đó ?

— Em không có ý nghĩ gì hết anh muốn sao cũng được.

Thành tức đến nỗi muốn đập đầu vào tường cho hả. Chưa bao giờ Thuận đâm cái lạ thường. Cũng vì lẽ đó hôm nay chàng bị đội một cách quá mạnh. Thành gào lên :

— Tại bực mình lắm ! Tài không muốn nghe nói nữa.

— Anh cũng biết người ta chỉ chịu đựng có hạn thôi. Anh ức hiếp em quá lắm sao em chịu được.

— Tôi đã ức hiếp em chuyện gì ?

— Chuyện gì anh biết ?

— Tôi không biết.

— Thế thôi, em cũng không biết.

Thành bẫm hàm đến trước mặt vợ, đưa tay lên điểm :

— Nếu không có cái cái giọng phẳng ngang với mũi thì thôi.

— Em không chịu được nữa, em cứ nói rồi tại đâu em, anh hiếp em quá lắm sao em chịu được.

Thành vung tay tát thẳng vô mặt vợ. Thuận tuổi lạc đến lấy mặt chồng ngay nhiều đến nỗng so. Chưa bao giờ Thành đánh vợ, cứ chỉ nầy của chàng làm cho Thuận ngạc đau trong lòng hơn là cái đau vì bị tát tai ở mặt. Một phút im lặng trôi qua. Thuận quay lại và chay tuốt vào buồn mình.

Thành đứng im tại chỗ với một tâm não thật bàng hoàng, chẳng đâu muốn đánh vợ, nhưng không biết tại sao mình lại vung tay lên. Tát cả sự đều nên được vừa ra bằng việc đó. Nhưng giờ đây, Thành hiểu rằng không phải ai ra là đã bắt vợ chồng chàng rồi lại được sang một giai đoạn khác... Chắc chắn là phong ba bão vì hành động không được đẹp vừa rồi.

Con phần cứt lắng xuống, Thành đến bên buồng vô nhẹ. Thuận đã gài cửa bên trong. Thành lên tiếng:

— Thuận, Thuận ơi, mở cửa cho anh vô.

Tiếng khóc thút thít của Thuận vang nhẹ bên tai Thành. Thành nói giọng ngọt ngào :

— Thuận, anh xin lỗi em. Thành thật xin lỗi em mở cửa cho anh vào....

Thuận nén tiếng khóc, đáp :

— Anh đã chạy em được rồi đem nay, em không có buồn chi nữa hết. Anh cũng không có lỗi gì Hãy để đến sáng ra đường mình nói chuyện rõ ràng

— Anh muốn nói ngay bây giờ, miễn em hề quá cho anh sang bên phòng. Để tới sáng anh sẽ không được yên mà ngủ đêm nay.

— Em đã nói không có gì. Anh hãy tin em. Sáng mai, rồi hãy nói anh ! Anh biết cho em. Em đang cần sự tính tâm. Em đang bị khủng hoảng.

Ta mà nói chuyện ngay bây giờ, chắc chắn em sẽ phiền lòng anh vừa...

— Thành đứng nán ở thềm một lúc. Thuận vẫn khăn không chịu mở cửa. Chàng bực bội bỏ lại giường nằm. Đêm nay Thành tại không ngủ tâm đi tức ngũ. Bao nhiêu bản khoăn về tư tưởng đã khuấy rối tâm hồn chàng.

Tiếng con thằn lằn ở đây do chắc lưỡi như phụ hoạ với nỗi buồn của người chồng đa mang.

★

Ba hôm nay cần việc tìm nhà cho Hoa không đi bệnh nên kết quả nào ! Thời buổi nầy tìm một căn để ở khó phải đi, đến Hà Thành có sẵn tiền và vững sang chịu tốn.

Thành hết sức bối rối, vì nếu kéo dài tình trạng nầy có thể một bao sau đó, Hoa lại bắt ngờ bỏ đi, chàng lại khổ tâm.

Người tây phái vào bảo tin :

— Thưa ông, có người muốn hỏi chuyện :.

Thành đứng dậy đáp :

— Mời họ vào.

Rồi chàng lại cúi xuống xem tiếp chồ bỏ sơ đang nằm trên bàn. Khách không gõ cửa lại đi giày đế cao su thật êm, y bước mở chàng đến trước bàn của Thành đứng lại.

Thành bất bình ngẩng lên, định hỏi tại sao không gõ cửa. Nhưng chàng đã không lại, trừng mắt nhìn người đối diện. Bên mắt nhìn chăm chăm, như bại vì vẻ trên đó, chỉ đợi một sơ hở là ba thế. Mấy phút im lặng trôi qua thật nặng nề

Khách có vẻ hài sao nông trước sự cương quyết của chủ. Nhưng nói hàn nhiên lên cười ngao nghễ !

— Ông biết tôi đến đây với lý do gì ch ?

Thành chăng nhìn cười đáp thật khô :

— Biết sao đến làm chi nhiều ?

Khách nhìn quanh chỗ đợi. Hiểu ý, Thành nói.

— Mời anh ngồi ! Anh Đức ! Giữa bạn bè, anh các chi cứ nói. Sao anh lại đứng đến thế đoạn đó ?

Đức cười đưa thâm nhiều ngồi vào ghế :

— Anh vừa chắc đến bạn bè, mà tôi buồn cười, bạ ở bè mà lại lối xy người ta vào phòng ngủ.

Thành tái mặt và cứng họng. Đáp liều :

— Giờ anh muốn gì ?

(CÒN NỮA)

● của LAN SƯƠNG

(Phỏng tác theo danh phẩm của Henrode Thémirech)

Số 80

Người nữ y tá bí mật

— Bây giờ cô có thể cho tôi xin từ bỏ ngày nay, độc giải khuyy không ?

— Tôi cũng không thể quyết định được việc nầy. Chỉ có bác sĩ là có quyền.

— Cái gì cũng phải chờ bác sĩ... tốt vàng lời cô vậy. Cô là một thiên thần tôi rất sung sướng gần bên cô và ngắm lời cô.

Lý nghĩ thầm tôi nghiệp Hiếu, sáng mai sẽ buồn không còn thấy mình nữa. Không biết bác sĩ có tìm được người y tá cô nhiều lương tâm không.

Chiều tối, dợi Hiếu yên giấc, Lý thay quần áo, chải lại mái tóc và đi ra khỏi nhà.

Lý cần đến gặt vườn trông chừng nhà cửa, giúp năng. Ông già vẫn sống như mọi ngày mỗi khi Lý cần ra ngoài.

— Cô có yên tâm.

Thêm một hành động sát nhân

Cửa phòng của bệnh nhân từ từ mở ra... Một bóng người len vào, đóng rất lâu ở cửa và quan sát...

Đó là Hạnh ! Nàng mò nhà một mình !

— Đẹp thật. Hàng trăm hàng chục phụ nữ vẫng ta, yêu đông ta, nhưng mình thì thu muốn đời ! Ông ta không hợp ý, vì mình là người mao hiểm, chạy theo cuộng vọng, đang ta thì đạo đức quá ! Vì vậy mình yêu Giang nhiều gấp trăm lần ông ta. Giang giống mình có giông máu giang hồ.

Hạnh rón rén bước nhẹ đến giường của Hiếu, đôi tay lăng nghe.

— Tất cả im lặng. Sao lạ ? Hôm trước mình có mười một người đến bà sản sóc Hiếu... Chắc cô ta đi vắng rồi ?...

Hạnh đi từ trên lầu xuống tầng dưới nhà, từ phòng này qua phòng khác, xem xét kỹ càng mọi nơi trong nhà. Hạnh mừng thầm nhà vắng người.

Hạnh trở về phòng Hiếu, khẽ đẩy cánh cửa ra vào.

Hạnh hơi bàng hoàng hay biết gì nằm ngủ yên lành và thình thoảng mim cười tươi tắn như đang đi du lịch trong giấc mơ đẹp.

Hạnh vuốt ve trán và mặt Hiếu.

Hiếu cựa mình.

Hạnh hỏi :

— Anh... Anh thức dậy ?

Hiếu từ từ mở mắt ra, vẻ lừ đừ còn say ngủ.

— Hạnh ! À ! Tôi nằm mơ !

— Tỉnh dậy, anh. Em bảo tin gia đình cho anh hay đây !

Mặt phút sau, Hiếu tỉnh hẳn và biết không phải mình nằm mơ và có Hạnh thật ở bên chàng. Hiếu ngồi lên dựa lưng vào gối.

— Tôi quá ! Hạnh vừa nói, vừa gỡ cái chụp đèn.

— Hiếu ngủ :

— Sáng quá ! chói mắt anh.

— Thì nhắm mắt lại. Những người đui mù mà không điếc cũng còn nghe được.

Hiếu giảo run :

Khoan nói gì đã, để tôi hỏi cô trước.

— Hỏi đi.

— Tại sao cô không ở gần tôi ? Cô không phải là vợ tôi à ? Tại sao cô giao cái thân bịnh hoạn nầy cho người lạ.

— Vậy thì tôi thiếu bổn phận với anh à ?

— Anh không nghĩ như vậy. Trong suốt 15 ngày bất tỉnh nhân sự, vì viên nào đến đây sản sóc anh !

— Tiên nữ à ? Anh muốn nói cô giúp việc trong nhà hay là ? ...

— Hạnh có dùng có cần trường xấu với người đã cứu anh khỏi chết.

— Thôi, chuyện đó hãy bỏ qua. Anh biết tại sao em không ở gần anh không ? Nếu em không nói chắc anh cũng biết rồi. Trên đời nầy có gì quí hơn đưa con của chúng ta. Mặt khác bác sĩ đã nói với anh vợ em. Và em phải đi kiếm con trong nước thăng.

CÒN NỮA

Bình minh THỂ THAO

ĐẦY NHỮNG CẢNH SÔI ĐỘNG TẠI Á VẬN HỘI THÁI-LAN

TRONG TRẬN ĐẤU BÓNG RỔ GIỮA 2 ĐỘI ĐẠI HÀN-THAI LAN

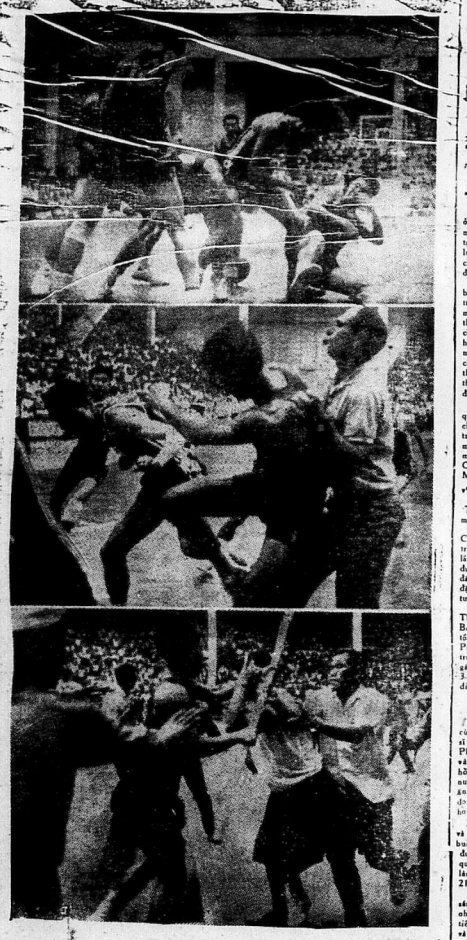

Ba hình trên đã mô tả những cảnh sôi động nhưng không kém sở phần thể thao tại Á vận Hội Thái Lan kỳ rồi.

Trong trận đấu bóng rổ hai đội Thái Lan và Đại Hàn đã ẩu đả nhau dữ dội. Đến đổi trọng tài không tài nào dàn xếp nổi (hình 2) và đấu mã Thái Lan xách gậy đề... mãn đấu thủ Đại Hàn (hình 3). Trong khi đó, khán giả cũng nhào vô sân...dân cố làm trận đấu phải ngưng lại và đấu thủ 2 bên đều... rêm mình.

ÔNG TRƯỞNG PHÁI ĐOÀN TÚC CẦU DỰ Á VẬN HỘI TƯỜNG THUẬT

HOẠT ĐỘNG TỪ ĐẦU ĐẾN CUỐI CỦA ĐOÀN CẦU VIỆT-NAM TẠI VONG-CÁC

RÚT KINH-NGHIỆM NHỮNG THẤT BẠI CỦA ĐOÀN CẦU NHÀ

Bóng tròn là môn thể thao «vua» ở VN quan trọng cho đến nỗi trong một phái đoàn dự 10 môn thể thao tại Á vận hội vừa rồi là số dư luận chỉ nhìn vào đoàn cầu và có cảm tưởng là một thất bại phũng khi đoàn cầu bị loại.

Cảm tưởng ấy sai lạc nhưng ta bắt buộc phải nhìn nhận rằng bóng tròn chiếm một địa vị không một môn thể thao nào bì kịp trong lãng thể thao VN. Thực trạng này có chỗ đáng mừng vì có đông người tham chơi bóng tròn sẽ sống mạnh nhưng cũng có điểm đáng ngại là chúng ta cần chú trọng vào môn thể thao cần bao có khả năng phát triển thể lực của thế hệ trẻ hơn, như điền kinh và bơi lội chẳng hạn.

Những thành tích của đoàn cầu quốc gia vào khoảng cuối năm nay cho ta thấy rằng nghề thuật bóng tròn ở Việt Nam chưa đạt được đến một đẳng cấp đáng kể và vẫn còn một cấp bậc hay đồ bất thường. Chứng ta chỉ mới thắng một giải Merdeka chớ chưng ta vẫn còn xa «ôi quyền bá chủ Á Châu.

Thật sự xảy đến với Tổng cuộc Túc cầu từ năm lúc vì 1967 là một năm có nhiều giải quan trọng

Thái độ sáng suốt của Thiếu tá Cao văn Phước, trưởng đội bóng trận dự Á vận hội, khi ông chọn lấy cho mình những khuyết điểm đáng đa thất bại là một thái độ đáng ca ngợi, cho phép chúng ta đặt nhiều hy vọng phát triển vào trong lai của làng cầu.

Sau đây là bài tường trình của Thiếu tá Cao văn Phước trước Ban Quản Trị Tổng cuộc Túc cầu tối thứ Tư vừa qua (Thiếu tá Phước có vài điểm nhớ lầm, như trước Tân gia Ba, Việt Nam bị gác 4-0 hiệp đầu chớ không phải 3-0, nhưng quan trọng là ở những điểm nhận xét).

Sang trò

Đoàn bóng tròn VN thếp tăng cùng các lực sĩ VN đến lăng Lực sĩ vào hồi 13g00 ngày 08-12-66. Phần chia nhà của cho các cầu thủ và sắp đặt công việc tạm trú xong hồi 14g. Đoàn cầu được đặc biệt nuôi ăn ngoài giờ làm việc của nhà ban lý do đoàn VN sang trễ. Các đoàn lực sĩ của nước kh đến đến to3 hôm 4 hôm trước.

Xong bữa cơm đoàn cầu vẻ trái và ngủ ngày đã lấy lại sức. Sau buổi cơm chiều hồi 21g đoàn cầu được chở ra sân để dượt dêa và quen sân cỏ, đoàn cầu được chia ra làm 2 hội và tranh đấu với nhau đến 21g10 30ph.

Ngày 09-12-66 nghỉ tại trại buổi sáng từ 14g00 đoàn cầu phải thay đồng nhạc điểm hành và lễ «Khai mạc», tiếp đây vào 20g30 lực sĩ các nước và đoàn cầu được dự buổi tiếp tân tại sân Bông Cầu Vinh — Vinh — Phụng lâm bự.

Về phần đoàn cầu Nam Dương cũng thế, đã có 2 đội bóng đến rất nhưng cũng lâm sự. Thì mãn Chánh cầu hay trong trận này. Thế là đoàn cầu thắt Nam Dương 0-0. Trong lúc chúng ta thiệt hại Phụng nam sân vì bị đá vào nhượng gối, Chánh bị đá vào cườm nơn. Thanh bị trặc mắt cá.

Về đến trại, các cầu thủ được chiêu nào ngay hàng thuốc Tân. Vô Bậc vì Vệ sinh đã tạm lên cho Phụng. Tại các nhà trong trại... cầu thủ phải ngủ ngồi trời vì khí lạnh quá lớn !

Ngày 11-12-66 đoàn được hàng phái chơi đến 02 giờ sáng 1 Trung lúc các nhà đều đặt cho bao nhiêu vẻ trang-trí thì chúng tôi được điện lên 8 Ban Tổ chức ngày 11-12-66 đến cầu phái đấu với Trung Hoa Quốc Gia như đã định trước (Chương trình này đã được bày bố trong ngày 10-12-66 Ban Tổ chức «A vận Hội» trích tập).

Ngày tái cỡ trình với ông Nguyễn phước Vọng vào hồi 2g10 và đồng ước cách tiếp lực với Ban Tổ Chức ở thành phố trên đồ... cách chỗ khoảng 30 cây số. Nhưng vì hiệu qui đoàn cầu phải ra sân thương trình ăn định đến tiếng.

Thua Trung Hoa Quốc Gia

Ngày 11-12-66 đoàn cầu nghỉ dưỡng sức tại Lăng văn Động chiều tại vào 20 giờ đoàn cầu ra sân, với thành khâu nhóng cốt và 2 cầu thủ phòng hộ là Xe và Chánh Quang thế Phụng Châu

Ngôn II Tam Lang Hiền Lâm
Vinh Thanh
Xe Quang Chiêu Ngôn I

Đoàn cầu tranh đấu rất hay, đẹp đến phút 35 thì Thanh và Mạc chân Hòa tranh nhau quá banh cao bằng cách là cùng đưa chân cao, nên Mạc chân Hòa đạp Thanh trước và trong lúc té Thanh té sau, đạp lên người Mạc chân Hòa.

Trong tài trục xuất Thanh Trà khải trọn điu. Thế là đoàn cầu 10 người tranh đấu quy gọn và khóng kèn phân hay đẹp với 11 người... Đoàn cầu đã thắng Trung Hoa Quốc Gia : 2-1.

Ngày 12-12-66, các đấu thủ nghỉ tại Lang để dưỡng sức, người giờ ăn uống.

Ngày 13-12-66, buổi sáng đoàn cầu tập thể dục sơ sơ, cho nông người, và nghỉ để chiều đá với Singapore.

Thua Tân Gia Ba

Phụng bấy cho đau chân chưa đã được, Chánh bình phụng sau khi dùng thuốc tiêu. Thanh không bị trọng gối + vì Hội Đồng Kỹ Luật nhận thấy là Thanh không có ý. Thanh chỉ bị cánh cáo mà thôi, nên tiếp tục đấu được. Thành phần trận đấu như sau :

Châu
Ngôn II Tam Lang Hiền Lâm
Vinh Thanh
Chánh Quang Chiêu Ngôn I

Trước mãn trận đấu chúng tôi đã bảo cho thì thì chúng có ý ý khác lạ cả. Khi tiếng còi tranh đấu bắt đầu Singapore gian banh trước một đường banh việt vị, rồi vàng hàng phòng vệ cho tiếng còi... Trong trận bắt việt vị nhưng tiếng còi không đến và đích thủ đã mang banh đến thành vẻ đã vào. Thua 1 quả trong phút đầu.

Quả thứ 2 là lỗi của Hiền thấy đấu thủ nghịch đồng trong tinh trạng việt vị đã chân cho chạy theo rồi lại thôi, và chậm đi một bước khi đích thủ mang banh đến sát thành và sửa vào pên trong lúc Châu chạy ra truy cùng hụt. Như một gianước lạnh tạt vào mặt... các đấu thủ trên lên cũng tới tiếp đồng thời đấu thủ Tân Gia Ba rút vẻ bao kín lấy khuôn thành chỉ để trên phần đất chúng ta 2 đấu thủ lẻ nhất.

Thế là khi giải vây, họ chàm bật sân, đấu thủ ta nâng hơn họ, chậm hơn họ nên bất lợi. Quả thứ ba là do một đường banh từ cánh trái nhảo vào. Lâm mất lanh lẹ để Pan-bo đội lọt.

Nghỉ giải lao xong, vào tiếp đấu đấu Tân Gia Ba bào tấn chiến thắng bằng cách rút vẻ phòng thủ, và chỉ để hai con cờ mẫu chốt chạy lẹ để mạnh trên đất ta.

Trong trúc chúng ta đã lên để cả lập bằng tỷ số, thì bọ thực mạnh banh thật sân và vì ta nặng nề hơn không trong gần được, nên thua thêm 2 bàn nữa.

Còn 10 phút sau cùng, trong một pha tấn công trên phần đất nhà, Lâm trúng cản rất đúng phép, nhưng bị đối thủ nghịch đạp sát phép, đồng đưa cơn nóng. Lâm điểm mặt đích thủ và cung tay đánh dành, nhưng không có đánh. Trọng tài trục xuất Lâm ra khỏi sân.

Lý do và nhận xét trong trận thất bại trước Tân Gia Ba

A.— Lý do chánh : Nhà đấu đất không can đảm, đồng thành phần trừ bị đấu trận Tân gia Ba. Vì quá tin tưởng vào thành phần chính thức.

Với thành phần trừ bị : Lợi : Đấu thủ khỏe hơn.

Bất lợi : Tài từ không tin tưởng hơn.

— Quá đặt nặng vấn đề trách nhiệm ăn thua vì đây là trận cầu quan trọng.

B.— LÝ DO PHỤ :— Các cầu thủ đã bắt đầu hết sức lực trong đấu trong 2 trận trước.

— Thời gian nghỉ quá ít nên không thể lấy lại sức mà đem ra nặng nề và chậm chạp.

— Sân nhỏ, sân vẻ mới đấu lần thứ nhất.

Sự thất bại nhục nhã nầy là do sự thiếu kinh nghiệm của nhà đấu đất trước một trận thư hùng trường kỳ. Vì trách nhiệm ăn thua quá nặng là lâm cho nhà đấu đất e ngại không mạo hiểm đưa cả thành phần phòng hờ tương hòa khóa hơntrận đấu... Mất kinh nghiệm của nhà đấu đất chúng tôi gặt hái trong cái tôn dự của đoàn cầu và đành dự thương đi anh cảnhân mình sau.

Trong tất cả mọi khía cạnh của đời sống, không có gì hay đẹp cho bằng làm sai biết nhận là sai.

Mọi việc làm sai khác mà ông Trưởng ban huấn luyện và Tuyển trạch của Tổng cuộc Túc cầu đã nhìn nhận là tuyển thủ thiếu trận mạc. Bản phúc trình có đoạn sau đây :

«Xin phái hoàn cầu thủ về các hội nhà, hãu tiếp tục tranh cả đích. Đấu thủ thêm trận mạc, cầu thủ mới có dịp tranh đấu và nâng nổ. Cựu tuyển thủ phải trở tài gánh đưa hơn để giữ vững ngôi vị. Tránh sự độc chiếm địa vị.

Ban tuyển Trạch vừa tìm mất xa hơn. lãnh cầu không bị ngưng đọng.

«Kinh nghiệm cho ta thấy, tập trung và dinh dưỡng trường kỳ qua tốn kém và không cất tiến bao nhiêu khi thể chất sẵn có của Cầu thủ ta. Xin để nghị tập trung từ 15 đến 20 ngày trước khi lên máy bay xuất ngoại. Nên đặt nặng chương trình trường kỳ dinh dưỡng cho đám cầu thủ học sinh và thiếu niên hơn.»

Bất tay vào việc với tất cả thiện chí, khi thất bại cũng nhìn nhận lỗi lầm với tất cả thiện chí. Bởi vậy khi Thiếu tá Phước kết luận :

«Sự ra đi thất bại của chúng tôi lần nầy đã được giới mộ điệu và puỷ vị thương tình mà không tiếp đón chúng tôi bằng những quả cà chua hay trứng thối, mà lại còn đến tận sân bay giúp đỡ chúng tôi. Những cử chỉ rộng rãi, vị tha đã làm cho kẻ chiến bại nầy thêm thêm và suy gẫm nhiều khi còn hăn hạnh bồi đắp cho làng cầu xứ sở»

Ban quản trị Tổng cuộc Túc cầu đã không ngần ngại quyết định tổ chức một tiệc trà thết đãi các tuyển thủ. Thêm một việc làm hợp lý vì người chơi thể thao chính là người không làm rầm rộ khi thắng và cũng không chuẩi mắng khi thua.

Nhưng như vậy cũng vẫn chưa đủ.

Vì đó là chúng ta chỉ mới nhìn nhận sai lầm về mặt Hội Tuyển mà thôi. Về mặt lãng cầu nói chung vẫn còn mong đợi cải tiến.

P.N.M.

Quan điểm THỂ THAO

● của PHAN-NHƯ-MỸ

CON DAO HAI LƯỠI

« Khi tiếng còi tranh đấu bắt đầu, Tân gia ba giao banh trước một đường banh việt vị rõ ràng hàng phòng vệ (Việt nam) chờ tiếng còi trọng tài bắt việt vị... nhưng tiếng còi không đến và đích thủ mang banh đến thành và đá vào. Thua 1 quả trong phút đầu.

« Quả thứ 2 là lỗi lầm của Hiền, thấy đấu thủ nghịch đồng trong tình trạng việt vị, đã chân cho chạy theo rồi lại thôi và chậm đi một bước khiến đích thủ mang banh đến sát thành và sửa vào gần trong lúc Châu chạy ra truy cùng hụt.

Đó là những lời giải thích của Thiếu tá Cao Phước về trận cầu gây nhiều xúc động: Tân gia Ba hạ Việt Nam 5-0.

Chúng ta đã thấy rõ ràng mánh lới «Bắc Việt» quả là con dao hai lưỡi, cái lưỡi nầy chém địch thủ lại được là cái lưỡi kia trở lại chém ta. Mà, nếu đó là sự thật, thì ấy không phải là lần đầu một thể thủ Việt nam mà quáng tin tưởng vào tiếng còi của trọng tài.

Chúng tôi rất lấy làm mừng là Thiếu tá Phước đã không dùng sự giải thích kỹ lưỡn lời bào chữa. Ông đã nhận lấy cho mình tất cả trách nhiệm :

«Sự thất bại nhục nhã nầy do một sự thiếu kinh nghiệm của nhà đấu đất trước một trận thư hùng trường kỳ. Vì trách nhiệm ăn thua quá nặng là làm cho nhà đấu đất e ngại không mạo hiểm đưa cả thành phần phòng hờ tương hòa khóa hơntrận đấu... Mất kinh nghiệm của nhà đấu đất chúng tôi gặt hái trong cái tôn dự của đoàn cầu và đành dự thương đi anh cảnhân mình sau.

Trong tất cả mọi khía cạnh của đời sống, không có gì hay đẹp cho bằng làm sai biết nhận là sai.

Mọi việc làm sai khác mà ông Trưởng ban huấn luyện và Tuyển trạch của Tổng cuộc Túc cầu đã nhìn nhận là tuyển thủ thiếu trận mạc. Bản phúc trình có đoạn sau đây :

«Xin phái hoàn cầu thủ về các hội nhà, hãu tiếp tục tranh cả đích. Đấu thủ thêm trận mạc, cầu thủ mới có dịp tranh đấu và nâng nổ. Cựu tuyển thủ phải trở tài gánh đưa hơn để giữ vững ngôi vị. Tránh sự độc chiếm địa vị.

Ban tuyển Trạch vừa tìm mất xa hơn. lãnh cầu không bị ngưng đọng.

«Kinh nghiệm cho ta thấy, tập trung và dinh dưỡng trường kỳ qua tốn kém và không cất tiến bao nhiêu khi thể chất sẵn có của Cầu thủ ta. Xin để nghị tập trung từ 15 đến 20 ngày trước khi lên máy bay xuất ngoại. Nên đặt nặng chương trình trường kỳ dinh dưỡng cho đám cầu thủ học sinh và thiếu niên hơn.»

Bất tay vào việc với tất cả thiện chí, khi thất bại cũng nhìn nhận lỗi lầm với tất cả thiện chí. Bởi vậy khi Thiếu tá Phước kết luận :

«Sự ra đi thất bại của chúng tôi lần nầy đã được giới mộ điệu và puỷ vị thương tình mà không tiếp đón chúng tôi bằng những quả cà chua hay trứng thối, mà lại còn đến tận sân bay giúp đỡ chúng tôi. Những cử chỉ rộng rãi, vị tha đã làm cho kẻ chiến bại nầy thêm thêm và suy gẫm nhiều khi còn hăn hạnh bồi đắp cho làng cầu xứ sở»

Ban quản trị Tổng cuộc Túc cầu đã không ngần ngại quyết định tổ chức một tiệc trà thết đãi các tuyển thủ. Thêm một việc làm hợp lý vì người chơi thể thao chính là người không làm rầm rộ khi thắng và cũng không chuẩi mắng khi thua.

Nhưng như vậy cũng vẫn chưa đủ.

Vì đó là chúng ta chỉ mới nhìn nhận sai lầm về mặt Hội Tuyển mà thôi. Về mặt lãng cầu nói chung vẫn còn mong đợi cải tiến.

P.N.M.

Trước ngày tham dự giải vô địch thiếu niên Á châu

VN cần chấn chỉnh như thế nào?

★ *Cần rút kinh nghiệm thất bại tại Á vận Vọng Các cho các chuyên xuất ngoại sau*

● THAO TRƯỜNG

Bóng chuyền được xem như là một trong những môn thể thao toàn đội tiến bộ nhứt từ khi đoàn tuyển thủ đoạt huy chương bạc tại Đông Nam Á vận hội Kuala Lumpur hồng năm ngoái. Nhưng tại Á Vận hội vừa tới đoàn nầy đã thua luôn năm trận không được vào vòng chung kết cuối cùng mới thắng được hai trận trong giải xếp hạng.

Phái đoàn Việt Tân Xã, sau khi theo dõi các trận đấu, đã nhận xét rằng đầu thủ bóng chuyền Việt Nam thiếu sức chịu đựng nên khởi đầu rất mạnh mà kết thúc rất yếu. Ông Nguyễn Hữu Hân, đầu đội đoàn bóng chuyền tại Á vận hội cũng nhìn nhận điểm nầy và thêm đó, chúng những thể, bộ tốt hơn được thêm nhiều kỹ thuật, mới lại mà chuyền xuất ngoại mới nhìn trước nỗ lực đã không thấy.

Bài vẽ trang trong xin đề TÂM-ĐẠM của đã Nhựt báo BÌNH MINH

Đọc và cầu 5kg NHỰT BÁO Bình Minh

Đoàn bóng chuyền V.N đã đấu những trận sau đây tại Á Vận hội :

— Thua Hồi Quốc 1-3 15-13, 14-16, 13-15, và 7-15)

— Thua Indonesia 0-3 (3,7 và 13-15)

— Thua ĐàiHàn 0-3 4-3 và (2-15

— Thua Phi luật Tân 0-3 (3-4 và 5-15)

— Thua Trung Hoa quốc gia 1-3 (16-14, 3,7 và 5-15).

— Thắng Mã lai Á 3-0 (15/2,8 và 6)

— Thắng Tích Lan 3-2 (5/15 15/12, 11/15, 15/9 15/10)

Sắp chung cuộc : Việt Nam hạng 9 trong 12 nước tham dự (rõ dịch : Nhựt Bản).

Sau đây là những câu hỏi và đáp giữa phái viên Việt Tân Xã và Ông Nguyễn Hữu Hân :

HỎI : Xin ông cho biết cảm tưởng tổng quát của ông về thành tích của đoàn bóng chuyền Việt Nam tại Á vận hội ?

ĐÁP : Đoàn bóng chuyền Việt Nam đã có một sự khuyến điểm về kỹ thuật nhưng về tinh thần, như đã có giao hoà thường chính xác, cho banh những tích tắc hiện chiến, chuẩn bị để đã đã những trận banh cự hoặc phản công cho đối phương, không đến nỗi người đã của banh khác, thường cuộc đánh chán đẹp dưới hoài, và nhứt là thiếu sức

HỎI : Câu thủ nhà đã có học được gì có thể áp dụng sau nầy được hay không ?

ĐÁP : Có những dịp cầu thủ ta biết áp dụng lối bỏ nhỏ, một chiến thuật mà khi ở nhà chúng ta không đem áp dụng vì sợ bị trong tài phạt lỗi đây banh.

HỎI : Ông có nói rằng cầu thủ của ta thiếu sức, mặc dầu chương trình chuẩn bị rất công phu, thiếu sức như thế nào ?

ĐÁP : Cầu thủ ta chỉ chơi đúng sức và lanh lẹ hai vần đầu, còn vần thứ ba trở đi chúng ta bị đuối sức. Tổng cuộc Bóng chuyền sẽ chú trọng nhiều đến vấn đề huấn luyện thể dục và dinh dưỡng đúng mức cho cầu thủ. Tổng bộ Bóng chuyền Quốc đã cũng chú ý đến vấn đề...

H... Rút kinh nghiệm Á vận hội, ông sẽ đem gì mới lạ cho làng bóng chuyền VN nói chung và bộ đội biểu nói riêng ?

ĐÁP : — Chúng tôi sẽ áp dụng tất cả mọi banh nhanh trong thiên đấu phương khó của và tất cả đấu thủ trong sân đều biết nâng banh tốt cho đồng đội đấp. Đó là tất cả chơi tiến khác nhau mà đoàn cầu Nhựt đang áp dụng.

Sau cùng, ông Nguyễn hữu Hân nói thêm :

— Đấu cầu nhất là chúng tôi áp dụng có làm được sân gỗ cho đấu thủ tập quen lối nhảo, để đã vào trận.

Câu tình của Nam thanh niên
TÂM-TÌNH HẢI-CẨU
Bồ thân hoàn
MỘNG TÌNH, ĐI TÌNH, HƯỚT TÌNH
Tu SAU LƯNG, NHƯỚC MỘT ...
NHÀ THUỐC ĐÔNG-Y
VÕ-VĂN-VÂN

Trận Việt Indonesia

Khi hay tin Trung Hoa Quốc Gia hay Đài loan cũng thế—rút tên, Việt Nam sẽn chắc phần vào tứ kết vì trong toàn 3 bội mà hai bội được vào.

Với sự tin tưởng đó, Việt Nam đốc hết sinh lực vào trận đấu trước Indonesia. Trận Việt Indonesia là một một trận hay đẹp và bà nhà nhứt.

Hiệp đầu V.N. lên sân, nhưng qua hiệp sau, Indonesia có phần trội hơn. Hai Indonesia là một sự có gắng lớn cho cầu thủ Việt nhưng có hào đã đã phải lấy sự mệt qủ rất đắt là vì nung nung Phụng đã phải nằm sân vì quá hết sức.

Hiệp đầu V.N. lên sân, nhưng qua hiệp sau, Indonesia có phần trội hơn. Hai Indonesia là một sự có gắng lớn cho cầu thủ Việt nhưng có hào đã đã phải lấy sự mệt qủ rất đắt là vì nung nung Phụng đã phải nằm sân vì quá hết sức.

Phụng là cầu thủ nòng cốt đội tổng. Mất Phụng tiến đạo Việt Nam yếu kém nhiều.

Trận Hoa Việt

Sau trận đấu của thủ Việt đình tinh được nghỉ mặt ngày để dồn sau cuộc Tân Gia Ba. Phân tách riêng mặt trận Việt Tân là không nhìn thấy trọn vẹn của vấn đề.

Trận Việt Tân

Sau cuộc Tân Gia Ba, Phân tách riêng mặt trận Việt Tân là không nhìn thấy trọn vẹn của vấn đề.

Đấu cầu ở thơm dự và Việt Nam sẽ gặp Đài loan ngày đem đấy.

Nhà đội đất Việt Nam phân đã tên nguyên tắc sự thay đổi chương trình đấu trong lúc đã đã đang đến tình thần thể thao Việt Nam phải đấu với Đài Loan.

Theo lời yêu cầu của Ban tổ chức Trận Việt Hoa đã xây ra một vụ đấu tiếc là Thanh bị đuổi ra sân vì đụng chạm với Hoàng chí Cường. Khi mới đấu có 15 phút. Con trai người chương Việt Nam đã nổ lý thắng Đài Loan 2/1.

vì sự đã chấp nhận sẽ đấu gặp VN thêm nữa.

Trận Việt — Tân

Trong hôm ngày 24 trận, cầu thủ Việt phải nhìn mặt đấu với Tân, người chương nghỉ người được đấu trên chỗ.

Khi gặp Tân Gia Ba, đã từng thua Indonesia 0-3. Việt Nam có phần thình lình. Nhận thấy Phụng vắn

(Xem tiếp trang 4)

● Nguyên tác TRẦN THANH VÂN
● Dịch giả HÀN GIANG NHÂN

HỒI 31

Thầy bí lục sinh lòng nghi hoặc

Phi Kiếm vội la lên :

— Khoan đã !

Đông phương Phi Vân hỏi :

— Đệ đệ còn chưa nói hết ư ?

Phi Kiếm ngập ngừng :

— Không ! Xin đại thư... thi cho trần cố nương.

Đông Phương Phi Vân ngạc nhiên hỏi :

— Sao ? Đệ đệ nào nị cho thì ư ?

— Có thể nói như vậy

— Đệ đệ ! Dưới tay ta không để kẻ phản nghịch nào sống sót bao giờ.

Phi Kiếm biến sắc hỏi :

— ! Đại thư không chấp nhận lời thỉnh cầu của tiểu đệ hay sao ?

Đông Phương Phi Vân nhìn quay lại, lên tiếng : « Đệ không thể đi đâu ngăn ngừ không quyết đoán được vì một đăng sáng nước đục trí kỷ luật nhân hồ, một mặt sáng không nỡ cự tuyệt lời yêu cầu của tình lang.

Phi Kiếm thấy Đông phương Phi Vân trầm ngâm không nói gì thì vội vàng nói ngay : « Đại thư ! ngày hôm qua và đến đây, chưa bao giờ chàng xin xỏ ai điều gì. Đây là lần đầu tiên chàng mở miệng yêu cầu ma lại yêu cầu con người mà chàng thà thiết yêu đương. Chàng không ngờ vấp phải con người kiên quyết. Đối với người ngoài thì chuyện nầy chẳng có chi đáng kể. Nhưng Phi Kiếm vốn là người cao ngạo, tự phụ, tự tôn thì coi chẳng khác gì bị một đòn nặng.

Chàng liền lạnh lùng nói :

— Đại thư : Đại thủ bất tất phải bằng khoán. Cái đó là quyền của đi thủ.

Đông Phương Phi Vân cười hỏi :

— Đệ đệ ! Nếu ta không chịu thì sao ?

Phi Kiếm hừng hờ đáp :

— Dĩ nhiên tại ha không miễn cưỡng được.

Đông Phương Phi Vân nghe Phi Kiếm tự xưng bằng tại hạ thì sững sốt hỏi :

— Sao ? Tại hạ ư ? Đệ đệ ! Đệ đệ giận rồi chăng ?

Phi Kiếm lạnh lùng đáp :

— Không dám ! Tại ha thiếu nợ đại thư đã nhiều, đến đây chưa xong còn nói chi đến chuyện tức giận ?

Đông Phương Phi Vân hỏi :

— Đệ đệ ! Nếu ngoài mặt tự tưng thuận lời, đệ đệ mà trên thực tế ta xử trí với thị một cách bí mật thì sao ? Nhưng ta không làm thế. Chẳng thà ta cự tuyệt ta, chứ ta không muốn lừa gạt đệ đệ.

Câu nói này thiết đáng ghi lòng tạc dạ. Phi Kiếm vẻ cảm chân động.

Người nói Trần Hương Quân không khỏi tức giận :

— Quái nỗ nhân ! Thánh tình của người ta xin tâm lãnh. Người bắt cắt cần người thân mạng.

Phi Kiếm nhìn nhà cười nói :

— Cô nương nói xây ra phải. Nhưng tại ha đã quyết định việc gì rồi thì sau không thay đổi nữa.

Đông Phương Phi Vân đã nhiều biết Phi Kiếm nói câu nầy chẳng ngăng là để trả lời Trần Hương Quân mà là để nói với mình nữa. Nàng đành nghiến răng bảo thị nữa :

— Đề thị đi !

Hai thiếu nữ lo hồng lập tức buồng tay ra. Ngọc nữ Trần hương quân quay lại nhìn Đông Phương Phi Vân nói câu van phúc để ta ơn nàng đã không ha sát.

Ngọc nữ Trần Hương Quân lại nhìn Phi Kiếm hỏi :

— Nếu ta mà không chết thì mối ơn nhân tình nầy chẳng bao giờ quên được.

Phi Kiếm gạt đi :

— Cô nương bất tất phải quan tâm. Cô đi đi thôi !

Ngọc nữ Trần Hương Quân thoán thoát bước ra khỏi nhà đi ngay. Hai thiếu nữ áo hồng cũng thi lễ rồi cút lui.

Phi Kiếm nhìn Đông Phương Phi Vân nói :

— Đại thủ ! Tiểu đệ cám ơn đại thủ.

Đông Phương Phi Vân ngụt chàng nói :

— Đệ đệ ! Đại thư người không bao giờ phải nghe lệnh ai thế mà đối với người ta không muốn cưỡng lại.

Phi Kiếm nói :

— Như vậy đủ tỏ đại thư đã thương yêu tiểu đệ vô bờ bến.

— Đệ đệ ! Người hãy nghỉ một lúc. Vết thương lại vở ra bây giờ phải đổi thuốc băng bó lại rồi đệ đệ cần nằm thêm mười ngày.

Phi Kiếm hỏi :

— Sao ngày bấy ư ?

Đông Phương Phi Vân đáp :

— Tuy nói vậy nhưng đệ đệ có thể đi lại trong phòng. Trong mười ngày đệ đệ mới có thể hoàn toàn khỏi hẳn.

Phi Kiếm hỏi :

— Đại thư ! Tiểu đệ... có đáng được thư thự thương yêu đến thế chăng ?

Đông Phương Phi Vân đáp :

— Ngốc đệ-nhơn ! Dĩ nhiên là đáng.

Nàng nói xong cúi xuống nhìn vào tròng Phi Kiếm một cái xong thoán thoát đi ra.

Phi Kiếm muốn hỏi thêm thế lai lịch Đông Phương Phi Vân. Chưng chàng lại nghi chính mình còn muốn giở thân thể bí mật, nên chàng không hỏi nữa.

Đông Phương Phi Vân đi rồi, Phi Kiếm nằm xuống một lát, thì phát hiện ra trên đầu giường có áo quần để sẵn cho chàng thay. Chàng bước xuống giường thử cử động gân cốt một chút. Chẳng thấy có gì trở ngại lắm, liền mặc áo ngoài và đi ra gần cửa sổ.

Ngoài cửa sổ là một khu vườn đầy hoa tươi cỏ lạ, đá nhỏ long lanh. Có điều nơi đây rất tịch mịch không một bóng người.

Phi Kiếm ngơ ngẩn hồi lâu rồi quay vào bàn điểm trang. Chàng nhìn bóng tung dương thấy mình gầy đi khá nhiều. Trông gương chàng cảm phát hiện ra một cảm ngách nhỏ, chắc là để những sung phong khác.

Gặp lúc buồn tẻ chàng liền đi tới mở cửa ngách ra thì bên trong là một thư phòng rất trang nhã. Trong phòng không chứ bụi trần trang trí nào đồ cổ ngoạn nào trành về toàn những thư kiếm cổ. Nhưng trên giá không có nhiều sách.

(CÒN NỮA)

◆ XUÂN TÔNG phỏng tác

(Số 104)

CHƯƠNG IV

Chú Phày và sở gián điệp V.N.

Sau đó Ách Chuồn ngồi ngay xuống trước mặt chánh đăng chậm rãi lái :

— Cái vụ ở kho hàng Phi Cảng đại ca tính sao đây ?

Tên chánh đăng nhập nhập lý « Mặc ten » rồi cười :

— May quá... tao ra lịnh ra thăng Hữu (tao cũng tám ở trong khu) nên nó đã cho nổ kịp thời hàng không thì tụi mình bị rắc rối lớn.

Nhìu đôi lông mày rậm, tên chánh đăng nói tiếp :

— Cũng thằng chú hàng « Hồng Minh » nữa... tao nghĩ nó đi hàng hai... nhưng chưa có cớ nên tao chưa hành động đó thôi. Một ngày nào mà tao có đầy đủ bằng chứng thì tao cho nó lãnh hai viên lập tức.

Ách Chuồn rút trong túi áo ra một xấp giấy tờ để trên bàn cho chánh đăng coi, rồi nói :

— Tài cả giấy tờ của Hiền bắt được đó, đại ca coi kỹ xem có phải là giấy thiệt hay giấy giả kẻo sau nầy đại ca lại rầy rà em...

Cầm tấm thẻ căn cước lên chánh đăng nhìn sơ qua, rồi đáp :

— Chả có tin thì biết đích gì về giấy tờ... thôi để đây, ngày mai tao nhờ thầy Hai mầu ở sở Công An coi dùm.

Ách Chuồn lộ vẻ nghi ngờ ra mặt rồi hỏi :

— Thầy Hai... đường nhơn hồng tin ở đại ca lần đầu, đại ca cần coi chừng không thì có ngày chết cần trội đó...

Chánh đăng vẻ mặt cau có bẻ chửi thề :

— Đ.M... nó mà phản tao thì mọi ra mốc gông. May dùng có lo quá lắm mới tính thăm nghe. Tao nói trọn hồ sơ nó đi tiếc mấy thầy không ?

— A nầy... tôi mai mấy nhỏ cho thằng Chín Râu thủ I công việc rồi cho tao biết để tới ba của nó đó tao cần sắp tiếp công chuyện cho nó.

Như sực nhớ ra điều gì quan trọng Ách Chuồn bèn thưa :

— Tôi mai có cước trao đổi « tài liệu » vậy, để cho toán quyền sử dụng Tám đưa bàn vào thăng Chín Râu không ?

Chánh đăng tỏ vẻ suy tư, rồi đề đặt đáp :

— Không nên cho nó mấu việc ngay vì nó chưa chứng tỏ được tài ba... Thôi được, ngày mai mấy kêu nó đến đây gặp tao vào khoảng 11 giờ khuya, tao sẽ liệu trước khi quyết định cho nó thế Chín Râu.

À nhớ dịp nầy tao cho mấy hay là cần hết sức đề phòng, vì sở gián điệp ở Phi Cảng vừa phái 1 nhân viên đặt biệt theo dõi vụ ở kho Phi Cảng, người ra sở gián điệp Trung Ương cũng phái tên F 13 nữa... Nghĩa là tức nay tổ chức của chúng ta không cho được hoạt động để dàng như hồi xưa nữa.

Ách Chuồn đề nghị :

— Chi ta thờ cho con Huệ Linh lắm phản gián coi... may ra mình có thể phân phế bọn nó được cũng chưa biết đâu ?

Tên chánh đăng đặp bàn tay xuống mặt bàn đến rầm, một cái tỏ vẻ khoái chí, khen Ách Chuồn :

— Lâu lâu mấy nói được một câu hữu lý... tao quên mất con Huệ Linh... phái dùng nó trong lúc nầy mới là biết tài người chớ...

Nhìn đồng hồ đang 11 giờ khuya, Tám đưa bàn — tức điện viên có khối của sở Phi Cảng, tiến vào cản phòng của tên chánh đăng.

— Mấy đăng giờ đó à... tao có lời khen...

Tám đưa bàn đáp rất lễ độ :

— Thưa đại ca đó là bổn phận của một thuộc viên...

Tên chánh đăng rất gan ghé trong bộ râu khá mang trọng, lộng lẫy và cần phòng trong, nói một lúc sau mới ra.

Khi ra tay chánh đăng cầm cần thâu « Colt 12 » rồi vừa trao cho Tám đưa bàn vừa dặn kỹ càng :

— Khi cần cần lắm hãy xử dụng nghe...

Tám đưa bàn hai tay đỡ lấy khẩu súng lục, rồi nhanh nhẩu đáp

— Đại ca yên chí lơn... Em khoái xử dụng đao vì sẽ không có tiếng nổ.

Tuy nói như vậy, nhưng Tám đưa bàn đã nhét khẩu « Colt 12 » vô ngang dây lưng.

Nhìn tên đàn em cất súng, chánh đăng nghĩ thầm :

— Tên nầy thuộc vào loại tay vừng khá đó. Tao phải coi chừng nó mới được.

Còn nữa

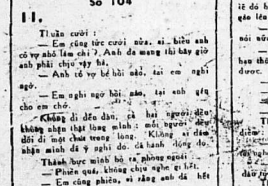

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỰC LẠ

Số 104

11.

Thuần cười :

— Em cũng tức cười nữa, sẽ... biểu anh có vợ nhỏ làm chi ? Anh đã mang thì hãy giữ anh phải chịu vậy đi.

— Anh tổ vợ bé bỏi nào, tại em nghi ngờ.

— Em nghi ngờ bởi nào, tại anh gửi cho em chớ.

— Không đi đến đâu, cả hai người đều không nhận nhận thật lòng mình ; mỗi người đều đối đi một chút trong lòng. Không ai dám nhận mình đã ý nghĩ đó. Cả hành động đó.

Thành bực mình bỏ ra phòng ngoài :

— Phiền quá, không chịu nghe gì hết.

— Em cũng phiền, vì năng anh đã hết thương vợ con.

Thành lại quay mình lại :

— Anh không thương vợ con hồi nào ?

Tại em đã lại nói cay đắng ?

— Anh tự biết tâm biết lòng nào.

— Đừng có lấm cho tôi khổ chịu quá, tôi đã nhà sẩy cho ý bây giờ.

Thuần thật buồn

— Em biết mà anh đâu cần thương yêu gì mà con em nữa. Thôi anh muốn làm gì anh làm, em không dám nói tới. Em như một người mấy, một chỉ vô trong nhà sẩy được rồi.

Thành đưa chơn mày tức tối :

— Em cho anh là hạng người gì mà em nói câu đó ?

— Em không có ý nghĩ gì hết anh muốn sao cũng được.

Thành tức đầu nói muốn đập đầu vào tường cho hả. Chưa bao giờ Thuần đâm cái lạ chăng. Cũng vì lẽ đó hôm nay chàng bị đặt một cách quá mạnh. Thành gào lên :

— Tôi bực mình lắm ! Tôi không muốn nghe nói nữa.

— Anh cũng biết người ta chỉ chịu đựng có vậy hơn thôi. Anh ức hiếp em quá lắm sao em chịu được.

— Tôi đã ức hiếp em chuyện gì ?

— Chuyện gì anh biết ?

— Tôi không biết.

— Thì thôi, em cũng không biết.

Thành bẩm bẩm đến trước mặt vợ, chưa suy nghĩ điều :

— Em đừng có cái cảm giác phòng ngoại với chồng.

— Em không chịu được nữa, em cứ nói rồi tới đây rồi, anh hiếp em quá lắm sao em chịu được.

Thành vung tay tát thẳng nó một vụ. Thuần lại lao tới lấy mái nhịn, chống ngay nhiều đến vào vợ. Chưa bao giờ Thành đánh vợ, cô chỉ nhớ của chàng lạm cho Thuần nghe đau trong lòng bực là cái đau vì bị tát tai ở mặt. Một phút im lặng trôi qua. Thuần quay lại cay tuốt vào buồn mình.

Thành đứng im tại chỗ với một tâm não thật bâng khuâng, chẳng đâu muốn đánh vợ, nhưng không biết tại sao mình lại vung tay lên. Tát cô vợ đâu nên được vậy ? ra bằng việc đó. Nhưng giờ đây Thành hiểu rằng không phải ít ra là đã hết vợ chồng chẳng tối lại được sang một giai đoạn khác... Chắc chắn là phòng ba bơn vì bạnh động không được đẹp vừa rồi.

Con phần uất lăng xuống. Thành đến bên buồng vô nhẹ. Thuần đã gối cứa bên trong. Thành lên tiếng :

— Thuần, Thuần à, mở cửa cho anh vô.

Tiếng khóc thút thít của Thuần vang nhẹ bên tai Thành. Thành xót xa hết sức, gọi thêm :

— Thuần, anh tên lỗi em. Thành thật tin lỗi em mở cửa cho anh vào...

Thuần nên tiếng khóc đáp :

— Xin anh để cho em được yên đêm nay, em không có buồn chi anh hết. Anh cũng không có lỗi gì. Hãy để đêm sáng ngày mình nói chuyện với nhau

— Anh muốn nói ngay bây giờ, muốn em tỏ qua cho anh ngay bây giờ. Để tới sáng, anh sẽ không được yên mà ngủ đêm nay.

— Em đã nói không có gì. Anh hãy tin em. Sáng mai rồi hãy nói anh ! Anh hiểu cho em. Em đang cần sự tĩnh tâm. Em đang bị không hoàng.

— Em mà nói chuyện ngày bây giờ, chắc chắn em sẽ phiền lòng anh nữa...

Thành đứng nán ni thêm một lúc. Thuần vẫn khăn không chịu mở cửa. Chàng bực bội bỏ lại giường nằm. Đêm nay Thành tại không yên tâm để Thành vung tay tát thằng nó một vụ. Thuần lại lao tới lấy mái nhịn, chống ngay nhiều đến vào vợ. Chưa bao giờ Thành đánh vợ, cô chỉ nhớ của chàng lạm cho Thuần nghe đau trong lòng bực là cái đau vì bị tát tai ở mặt. Một phút im lặng trôi qua.

◆ Truyện dài tình cảm của SĨ TRUNG

(Số 104)

tìm đem về an tàng !

Giữa lúc, Luật cón đang phân vân chưa biết cónên nghe theo sáng kiến của Hiền và Cả bay không thì bỗng có tiếng súng nổ vang ở phía tầng lầu dưới.

Luật giật mình quay phắc lại, hỏi trắng :

— Chuyện gì vậy ? Ai bắn đó ?

Hiền đáp nhanh :

— Chắc người của ta bắn.

Cả góp ý như muốn trấn an lòng cấp chủ huy :

— Rất có thể anh em đã tiu thấy bọn chúng và bọn chúng bỏ chạy nên bị bắn.

Ngay khi đó, nhiều tiếng súng lục nổ vang và tiếng la lớn :

— Buông súng xuống.! Buông súng xuống ! Tiếp theo là tiếng tiêu liên nổ dòn. Luật thất sắc, nói nhanh :

— Không phải người của mình bắn đâu. Chắc có chuyện rắc rối rồi đó.

Đoàn chàng chạy tới cửa thang, khẩm lưng nhìn xuống tầng lầu dưới. Không thấy có gì khác lạ. Chàng tiến lại, chồm ra ngoài cửa sổ nhìn xuống đường thấy 3 xe G.M.C. đâu nối đuôi nhau. Trên mui mỗi xe đều có chóng đại liên chĩa mũi vào cửa buyn-đin. Xa thủ đội nón gân phù hiệu lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ, đang ở thế thủ sẵn sàng nhà đạn.

Luật quay lại nói lớn :

— Đụng độ rồi các cậu ơi ! Lưu lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ đang bao vây chúng ta :

Thêm và Cả đồng chết sững chưa kịp có phản ứng gì trước lời báo ngay của Luật. Vừa lúc đó, hai tên mật vụ chạy lên, la hoảng :

— Ngay rồi trung úy ơi ! Quân đội kéo tới cản thiệp. Lính của lữ đoàn phòng vệ Tổng Thống Phủ.

Luật hỏi nhanh :

— Đã có anh em nào bị thương chưa ?

Mặt tên run rẩy đáp :

— Da, có hai người bị bắn ngã khi... chống cự lại họ.

Cả kêu ầng hỏi :

— Bị... bị bắn chết hay... bị thương ?

— Chỉ bị thương thôi ! Một số anh em khác bị bắt sống.

Hiền chạy tới trước mặt Luật run rẩy hỏi :

— Bây giờ... tính sao đây trung úy ?

Sau một phút suy nghĩ, Luật cố làm mặt tỉnh đáp :

— Đã tôi xuống dưới đàn xếp.

Chàng vừa bước tới thì tiếng súng từ phía dưới vọng lên chát chúa. Đạn bay vèo vèo, ghim vào trần nhà phía trên đầu Luật và đồng bọn.

Cả la hoảng :

— Khoan xuống dưới trung úy. Tụi nó bắn nhầm trung ấy đó. Đừng xuống dưới.

Luật bước lùi ra sau, chĩa súng về phía cầu thang nhưng tay chàng run ra sẽ. Chàng truyền lệnh :

— Các bạn hãy chuẩn bị chiến đấu. Tập trung mũi súng về phía thang lầu.

Hiền, Cả và hai tên kia làm theo lệnh chàng một cách miễn cưỡng, mặt mày người nào người nấy tái xanh, cất không cơn chết mùi.

Bỗng có tiếng quát lớn từ phía dưới vọng lên :

— Tất cả hãy buông súng xuống ! Luật đâu ?

Mấy hay ra lệnh cho mọi người hãy buông súng đầu hàng đi ! Tụi bây đã bị vây chặt rồi !

Luật bẩn luôn mấy phát xuống lầu. Tức thời một tràng tiêu liên đáp lại. Bọn Luật nằm rạp xuống gạch tránh đạn.

Tiếng Dũng cất lên :

— Cần ngoan cố tụi bây kẻo ăn lựu đạn đó.

Luật đáp lại :

— Chúng tôi là lực lượng cảng tác đặc biệt miền Trung Chúng tôi không mềch lòng các anh tai tao các anh lại gây chuyện chúng tôi

Tiếng của Dũng vang oang :

— Muốn nói chuyện, muốn thanh minh thì hãy buông súng xuống. Nói chuyện bằng súng đạn, tụi bây chết bằng chết oan mang đó. Có chịu đầu hàng không thì bảo cho chúng tao biết đi.

Nghe tiếng giày chạy rầm rập trong hành lang. Luật khoác tay quát lớn :

— Coi chừng trong hành lang mau lên.

Hiền và Cả vừa lo đầu ra ngoài hành lang liền bị một tràng tiêu liên bắn xối xả vào người. Cả và Hiền bật ngửa ra sau ở trành. Nhanh như cắt, hai quân nhân leo tới chỉa mũi tiêu liên về phía bọn Luật, truyền lệnh :

(Còn nữa)

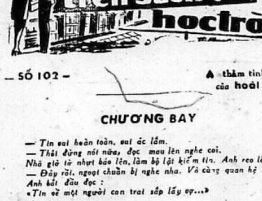

— Số 102 —

▲ thâm tình thời đại, của hoài điệp tử

CHƯƠNG BAY

— Tin sai hoàn toàn, oai ác lắm.

— Thật đúng nói nữa, đọc mau lên nghe coi.

Nhà giờ tu nhựt bảo lên, làm bộ lật kiểm tin. Anh reo lên :

— Đây rồi, ngoại chuẩn bị nghe nha. Vả cũng quan hệ đó.

Anh kết đầu đọc :

«Tin vẽ mợ người con trai sắp lấy ợ...»

Ông Năm ngất ngưng :

— Thật đúng cả lắm. Bao chi gì đăng tin tức kỹ cực vậy.

— Thôi mà, để con đọc hết ngoại nghe.

Nhà cố nhận cười, tiếp tục :

«Theo tin tức đặc biệt thu lượm được của bàn bảo phái viên thì, nếu không có gì thay đổi vào giờ chót, cậu Trần khắc Nhã, 24 tuổi, sinh quán tại Bạc liêu...»

Ông Năm kêu lên :

— Lão, lão thiệt rồi ! Thiệt...

Tuơi oui hơn, ông Năm :

— Vậy mà con đâm gạt ngoại, tại đăng đánh đàn lắm.

— Tin như vậy ngoại không thấy oui sao ?

— Vui lắm nhưng, cái nỗi ngoại sợ, con nói đăng hoàng lại nghe coi.

Lại gác tờ báo vang bên, Nhà rút đốt một điếu thuốc. Anh thâm đó : Tuổi con như vậy liệu lấy ợ được chưa ngoại ?

Ông Năm không nghĩ suy nhiều :

— Tuổi hàm bẻ thì được. Cô điều, bảo đảm cho việc ợ con thì chưa.

— Ngoại muốn nói ở chỗ con chưa có sự hiệp gì hết phải không ?

Ông Năm gật. Nhà :

— Ngoại ta nói thật hoài nữa cưới ợ phải cưới liền tay. Chờ đợi một đôi năm nữa cho đủ phương tiện, con ngoại lắm ngoại. Ngoại có nghĩ ở trường hợp đó cho con không ?

Ông Năm nghiêm nghị lại :

— Đốt nói con, ngoại có thể chiều lòng hết ngoài việc bắt ép con phải lo học cho nên danh phận thôi. Đôi năm nữa con đã có thể nên danh phận nói ngoại ta rồi. Vậy là đủ. Mọi việc khác, con muốn sao thì muốn lấm gì tùy thích của con. Cô điều, ngoại muốn biết con đã nhìn kỹ cảnh mình hãi nầy chưa trước khi quyết định thành hôn ?

— Cảnh vững mình cần ra hạn lắm chớ gì hả ngoại ?

— Thêm một miếng đất ở Nhà, đáng mặt khá lắm đó con. Đi ngư ra, rồi sau nầy lấm sói đầu cũng không đủ trả. Người ta nói ngỡ gì trả cũng nhỉ, chẻ ngỡ cuối sự thì suất đời là cũng không dốt đâu.

— Ngoại ta đi đoan đó ngoại.

— Dị đoan mà đúi khi cũng đúng. Ngoại cả biết rõ một cái vụ tương tự vậy rồi.

Nhà điềm nhiên :

— Vậy nếu con cưới vợ mà không đủ ngư ra, ngoại oui không ?

Ông Năm hoài nghi :

— Cảnh nhà mình như vầy con cưới vợ đường lúc nầy lắm gì khát mong ngư cho được.

— Nhưng nếu con lấm được, chắc chắn được ?

— Ngoại không tin chút nào. Được bà bạn hay người nào thương tiếp giúp cho, con cũng ngoại ta, phải lo lắm trả lại. Cũng sói đầu như thường đó con ơi.

Nhà không khỏi bật cười :

— Con thâm đó ý ngoại vậy thôi, chuyện con cưới vợ không đủ ngư ra, điều đó được bảo đảm chắc chắn rồi. Đằng gái người ta biết cảnh ngỡ ông cháu mình lắm nên, chẳng nhòng đòi hỏi gì mà cần nhận phần lo cho cha đôi hết. Con cam kết hoàn toàn như vậy, ngoại thấy oui chưa ?

Trái lại, chẳng những ông Năm chưa oui, con đâm ra lo buồn :

— Con nói đằng gái người ta lành phần lo cho hết phải không ?

— Hoàn toàn. Mình không phải bị tốn kém chi hết.

— Vậy mà ngoại không oui được đâu con. Gì chỏ cái vụ đó ngoại nghi lắm...

Nhà mỉ lắm mắt một chút :

— Ngoại nghi gì. Người ta lừa gạt mình hay sao ?

— Lừa gạt đâu có đăng ve bằng...

Ngân ngại nói giây, ông Năm không ý hơn :

— Phải con gái người ta có thai rồi không. Coi chừng. Mấy cái vụ kẹu gả con đó, hầu tốn là ngoại mới kiếm đa. Phải coi lại cho khéo chẳng mất được. Đương nhiên khó lành con thiên hạ để nuôi, con sẽ làm ăn không nên nổi đâu.

(CÒN NỮA)

● của LAN SƯƠNG

Số 80

(Phỏng tác theo đoạn phim của Henrode Thémizeh)

Người nữ y tá bí mật

— Bây giờ có có thể cho tôi xin từ bão ngày nay, đọc giả khuây không ?

— Tôi cũng không thể quyết định được việc nầy. Chỉ có bác sĩ là có quyền.

— Cái gì cũng phải chờ bác sĩ... tôi vâng lời có vậy. Có là một thiên tôi rất sung sướng gần bên cô và nghe lời cô.

Lý nghĩ thầm tội nghiệp Hiếu, sáng mai sẽ buồn không cho thấy mình nữa. Không hiểu bác sĩ có tìm được người y tá có nhiều lương tâm không.

Chiều tối, đợi Hiếu yên giấc, Lý thay quần áo, chải lại mái tóc và đi ra khỏi nhà.

Lý cản dặn ông gắt vườn trông chừng nhà cửa, giúp nàng. Ông già vẫn sốt sắng như mọi ngày mỗi khi Lý cần ra ngoài.

— Cô cứ yên tâm.

Thêm một hành động sát nhân

Cửa phòng của bệnh nhân từ từ mở ra... Một bóng người len vào, đóng rất lâu ở cửa và quan sát.

Đó là Hạnh ! Nàng nói nhỏ một mình :

— Đẹp thật. Hàng trăm hàng chục phụ nữ vây đông ta, yêu đông ta, nhưng mình thì cho mười đôi ! Ông ta không hợp ý, vì mình là người mao hiểm, chạy theo cuồng vọng, ông ta thì đạo đức quá ! Vì vậy mình yêu Giang nhiều gấp trăm lần ông ta. Giang giống mình có giống nào giang hồ.

Hạnh rón rén bước nhẹ đến giường của Hiếu, dài tay lắng nghe.

— Tất cả im lặng. Sao lạ ? Hôm trước mình có mướn một người đàn bà săn sóc Hiếu... Chắc cô ta đi vắng rồi ?...

Hạnh đi từ trên lầu xuống tầng dưới nhà, từ phòng nầy qua phòng khác, xem xét kỹ càng mọi nơi trong nhà. Hạnh mừng thầm nhà vắng người.

Hạnh trở về phòng Hiếu, khẽ đẩy cánh cửa ra vào.

Bệnh nhân không hay biết gì nằm ngủ yên lành và thỉnh thoảng mim cười tươi tắn như đi du lịch trong giấc mơ đẹp.

Hạnh vuốt ve trán và mặt Hiếu.

Hiếu cựa mình.

Hạnh hỏi :

— Anh... Anh thức dậy ?

Hiếu từ từ mở mắt ra, vẻ lờ đờ còn say ngủ.

— Hạnh ! A ! Tại sao mơ ! —

— Tình dậy, anh. Em bảo tin gia đình cho anh hay dậy !

Mặt phát sau. Hiếu tinh hẳn và biết không phải mình nằm mơ và có Hạnh chăm sóc bên cạnh.

— Tối qua ! Hạnh vừa nói, vừa gỡ cái chụp đèn.

— Hiếu ngán :

— Sáng quá ! chói mắt anh.

— Tại nhắm mắt lại. Những người đui mù mà không điếc cũng còn nghe được.

Hiếu giận run :

— Khốn nạn ! Hạnh đã để tái bắt cô trước.

— Hãy đi.

— Tại sao cô không ở gần tôi ? Cô không phải là vợ tôi à ?

Tại sao cô giấu cái hình bạn nầy cho người là.

— Vậy thì tôi thiếu bổn phận với anh à ?

— Anh không nghĩ như vậy. Trong suốt 15 ngày bệt tinh nhân sự, vì xiềm nữa đến đây săn sóc anh !

— Tiên nữ à ? Anh muốn nói cô giúp việc trong nhà sẩy hả ? a !!

— Hạnh cố dùng cả cảm tưởng nầy với người đã cứu anh khỏi chết.

— Thôi, chuyện đó hãy bỏ qua. Anh biết tại sao em không ở gần anh không ? Nếu em không nói chắc anh cũng hiểu rồi. Trên đời nầy có gì quí hơn đứa con của chúng ta. Một hài nhi làm sợi dây nối anh với em. Và em phải đi kiếm con trong nữa đêm tăm.

CÒN NỮA

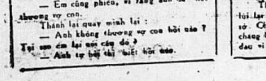

● Tiểu thuyết của DƯƠNG TRỰC LẠ

Số 104

11.

Thuần cười :

— Em cũng tức cười nữa, sẽ... biểu anh có vợ nhỏ làm chi ? Anh đã mang thì hãy giữ anh phải chịu vậy đi.

— Anh tổ vợ bé bỏi nào, tại em nghi ngờ.

— Em nghi ngờ bởi nào, tại anh gửi cho em chớ.

— Không đi đến đâu, cả hai người đều không nhận nhận thật lòng mình ; mỗi người đều đối đi một chút trong lòng. Không ai dám nhận mình đã ý nghĩ đó. Cả hành động đó.

Thành bực mình bỏ ra phòng ngoài :

— Phiền quá, không chịu nghe gì hết.

— Em cũng phiền, vì năng anh đã hết thương vợ con.

Thành lại quay mình lại :

— Anh không thương vợ con hồi nào ?

Tại em đã lại nói cay đắng ?

— Anh tự biết tâm biết lòng nào.

— Đừng có lấm cho tôi khổ chịu quá, tôi đã nhà sẩy cho ý bây giờ.

Thuần thật buồn

— Em biết mà anh đâu cần thương yêu gì mà con em nữa. Thôi anh muốn làm gì anh làm, em không dám nói tới. Em như một người mấy, một chỉ vô trong nhà sẩy được rồi.

Thành đưa chơn mày tức tối :

— Em cho anh là hạng người gì mà em nói câu đó ?

— Em không có ý nghĩ gì hết anh muốn sao cũng được.

Thành tức đầu nói muốn đập đầu vào tường cho hả. Chưa bao giờ Thuần đâm cái lạ chăng. Cũng vì lẽ đó hôm nay chàng bị đặt một cách quá mạnh. Thành gào lên :

— Tôi bực mình lắm ! Tôi không muốn nghe nói nữa.

— Anh cũng biết người ta chỉ chịu đựng có vậy hơn thôi. Anh ức hiếp em quá lắm sao em chịu được.

— Tôi đã ức hiếp em chuyện gì ?

— Chuyện gì anh biết ?

— Tôi không biết.

— Thì thôi, em cũng không biết.

Thành bẩm bẩm đến trước mặt vợ, chưa suy nghĩ điều :

— Em đừng có cái cảm giác phòng ngoại với chồng.

— Em không chịu được nữa, em cứ nói rồi tới đây rồi, anh hiếp em quá lắm sao em chịu được.

Thành vung tay tát thẳng nó một vụ. Thuần lại lao tới lấy mái nhịn, chống ngay nhiều đến vào vợ. Chưa bao giờ Thành đánh vợ, cô chỉ nhớ của chàng lạm cho Thuần nghe đau trong lòng bực là cái đau vì bị tát tai ở mặt. Một phút im lặng trôi qua.

★

Ba bàm mày cần việc tìm nhà cho Hoa không đi đến một kết quả nào ? Thời buổi nầy tìm một chỗ ăn đâu phải dễ, đâu là Thành có sẵn tiền và đồng sáng chịu tốn.

Thành nói thêm bối rối, vì nếu kéo dài tình trạng nầy rất có thể một hàm nào đó, Hoa lại bắt ngờ bỏ đi, chẳng lại khổ tâm.

Người tây phải vào bàn tin :

— Thành, Thành ơi, người muốn hỏi chuyện ?

Thành đứng dậy đáp :

— Mới bạ vào.

Rồi chàng lại cúi xuống xem tiếp chữ bỏ sự đang nằm trên bàn. Khách không gỡ cửa lại đi giấy để cao su thật êm, y bước nhẹ nhàng đến trước bàn của Thành đứng lại.

Thành hết bình ngẩng lên, định hỏi tại sao không gõ cửa. Nhưng chàng đã khựng lại, trừng mắt chỏ người đối diện. Bốn mắt nhìn nhau ghim ghim, như hai vị thần Kim Cương thì đọi một cơ hội là ha thủ. Mấy phút im lặng trôi qua thật nặng nề.

Khách cố vẻ hỏi sao nóng trước sự cương quyết của chủ. Nhưng nói hàn nhiên lên cười ngạo nghễ :

Ông biết tôi đến đây với lý do gì ch ?

Thành cũng miễn cưỡng đáp thật khô khan :

— Biết sinh cần bao nhiêu ?

Khách nhìn quanh chỗ đó, rồi đáp :

— Anh vẫn chắc đến bạn bè, mà tôi buồn cười, bạ ở bè mà lại lôi vy người ta vào phòng ngủ.

Thành tái mặt và cứng họng. Đập liền :

— Giờ anh muốn gì ?

(CÒN NỮA)

SÔ MAI ĐĂNG TIẾP

TRONG ĐÊM TẾT DƯƠNG LỊCH

3 NGOẠI KIỀU TRAO TIỀN

mua dâm, chưa mua được

THÌ GÁI BIẾN MẤT

● 1 Mỹ kiều mua được dâm nhưng bị chọt mất... 80 đô la

● 3 Mỹ kiều giành giữ rủ nhau đi « thanh toán »

ĐÔ THÀNH — Vào lúc 0 giờ 30 sáng 1-1 Úc kiều W.Frederick quản nhân, ngụ tại lầu quán đường Nguyễn Huệ, thấy 1 thiếu nữ đang chết ở bến Bạch Đằng, Úc kiều nầy liền mời thiếu nữ ở phòng để uống rượu. Thiếu nữ nầy bảo bán đưa 4.000 đồng trước, chàng Úc kiều liền đưa tiền, không ngờ thiếu nữ lấy tiền xong, lấy cớ đông người, nhảy lên xe lắc xi lẩn thoát. Bị mất tiền anh nầy liền tới bót trình nhà chức trách.

Cũng đêm 31-12-66 ngụ 1-1-67, nhân dịp Tết Dương lịch, Mỹ kiều ta S.M.P đến đường Nguyễn Huệ đạo chơi kiếm «em đi», với 1 người bạn và cả hai gặp 2 thiếu nữ bán lâu «bát mối», chịu giá trọn đêm à 4.400 đồng. Hai Mỹ kiều nói trên đồng ý giao đồ, số bạc nhưng khi về đến phòng riêng khi 2 thiếu phụ họ tìm cách lẩn trốn. Mỹ kiều S.M.P lanh mất chận bắt được 2 đồ đưa về bót. Được biết 1 cô tên à Nguyễn thị Bé 18 tuổi. Nội vụ lạng được nhà chức trách mở cuộc điều tra.

Và cũng đêm trên Mỹ kiều tên T.W ngụ tại đường Phanthanh Giản lị chơi, có rủ 1 cô gái bán dâm đưa về nhà Sau khi mê mệt, Mỹ kiều T. W ngủ quên, bị cô gái bán dâm rút ốp trong có đúng 80 đô la rồi lẩn thoát. Mãi đến 4 giờ sáng 1-1, Mỹ kiều nầy thức giấc mới hay đã bị cô gái bán dâm móc túi, ông ta chỉ còn nước đi cứ bót.

Và vào lúc 11 giờ 31-12, nhân viên Cảnh sát đi tuần tới công trường Diên Hồng gặp Mỹ kiều Horner 21 tuổi, ngụ hẻm 164 đường Yên Đỗ đang đánh lộn với 2 Mỹ kiều tên R. Jolem và Q. Richard, Nhân viên Cảnh sát liền vào can thiệp không ngờ 2 Mỹ kiều Jolem và Richard hành hung Cảnh sát bỏ chạy. Cảnh sát liền nã súng, Mỹ kiều Jolem bị thương vào chân, nạn nhân được chở tới bệnh viện Huế kỳ điều trị.

Theo dự luận cho biết, thì cả 3 Mỹ kiều nầy, nhậu nhẹt tại 1 bar nọ ở đường Trần hưng Đạo, vì tranh giành nhau người đẹp, sinh cái lộn cả 3 người kéo nhau ra công trường Diên Hồng để «thanh toán».

Sổ Tay

TIẾP THEO TRANG 1)

PHÍA BẮC VIỆT. Vẫn cứng ắn đối với Mỹ nói riêng Đề cập đến sự mạng của ông Tổng thư ký L.H.Q là người hy vọng của một số người, ông Hồ chí Minh đã ngỏ ý không tin tưởng những mưu toan hòa giải của Thant. Và mới rồi, chủ tịch Bắc Việt còn nói rõ hơn : « muốn có hòa bình tại Việt Nam, trước hết, Mỹ và các quốc gia đồng minh của Mỹ phải rút hết quân về nước và khi đó hãy khởi đánh thử V.N, Không lực Mỹ phải ngưng hẳn oanh tạc V.N ». Ông Hồ còn tuyên bố một câu rất chí lý nhưng có hai nghĩa theo 2 nhận định về chiến tranh V.N : « những kẻ xâm lăng hãy ngưng tay lại, tức nhiên sẽ có hòa bình ». Vậy ai là kẻ xâm lăng ?

C) VÀO THÁNG 7-1966. Các đảng Cộng sản quốc tế họp họp tại Bucarest đã quyết định chung lưng đâu cật để tiếp viện Bắc Việt và MTGPMN Sự kiện nầy càng gây thêm sinh tương tiền trong của chiến tranh VN.

D) TẠI MỘT GÓC ĐÔNG NAM Á, tuy hiểm họa chiến tranh giữa Indonésia và Mã Lai Á đã được giải tỏa và 2 nước nầy đã tái lập bang giao, song nội tình Indonésia sau vụ đảo chánh hụt hồn 30-9-1964 càng gây nhiều rối rắm, ra Tòa.

Mặc dù Soekarno hiện nay chỉ còn là một Tổng Thống... hàm, và chánh quyền thật sự đã về tay quân đội để dưa Indonésia ra khỏi các trục đã của Bắc Kinh nhưng nào đã yên !

Một số quân sĩ và đa số sinh viên Indonésia cương quyết đòi Soekarno phải rời khỏi chánh quyền và đòi dưa Tổng Thống ra Tòa ăn trả lời về tội « tiếp tay với Cộng sản. lần đầu chánh tại Indonésia hồi năm 1964», trong khi đó, Bắc Kinh tỏ ý không chịu thua phe cầm quyền Indonésia hiện nay, Đảng Cộng sản Indonésia được Trung Cộng giúp đỡ đã rào riết hoạt động trong vòng bí mật.

e) CÓN NỮA, còn nhiều nơi trên thế giới đang sôi sục, bão trước cảnh tàn sát không thể lường trước được mặc dù đến nay những cuộc không hoàng đã có tình cách địa phương.

— RHODÉSIE vẫn không chịu khuất phục Anh quốc, đã giữ vững nền độc lập đơn phương. TÂY BAN NHA đang đòi lấn đất trong vịnh GIBRALTAR. Những bất hòa chưa giải quyết dứt khoát giữa các quốc gia Ả RAP tại Trung Đông. CHYPRE vẫn là một lò lửa người trên một sông bên dưới còn một lớp than hồng có thể bùng cháy bất cứ lúc nào để lôi HY LAP và THỔ NHĨ KỲ vào vòng chiến. YEMEN vẫn còn đặt trong tình trạng nội chiến.

— VÀ CÒN NỮA, còn những cuộc biến động nội bộ đang ngầm ngầm và không có số bộc phát ngày nào tại nhiều quốc gia ở Phi Châu và Châu Mỹ La Tinh.

Tóm lại, năm 1967 sẽ đưa nhân loại về đâu ? ▮

MÌNH ĐI ĐÊM NAY MÌNH HỆN Ở ĐÂU ?
Ở VICTORIA
VICTORIA là :
♦ Là nơi hẹn hò gần những tài tử giải nhân.
♦ Là nơi giải trí cần những người hào hoa phong nhã.
♦ Là nơi lý tưởng của những người thanh điệu.
KHUNG CẢNH : Huyền ảo — Âm cúng — Sang trọng
NIGHT CLUB VICTORIA
417 Võ Di Nguy Phú Nhuận

BÌNH-MINH nhựt báo đứng đắn và thẳng thắn phản ánh sự thật...

TIẾP THEO H TRANG 1

văn Sơn 29 tuổi phu xích lô đẩy chở ra chợ cầu Muối để mua đồ. Khi ra tới chợ, trời còn tối, tên Sơn đưa chị L. vào 1 cặp hàng cường hiếp. Chị L. liền vẻ bảo cho chồng hay. Ông Q. liền tới bót trình nhà chức trách. Cảnh sát bắt tên Sơn đem về bót.

TIẾP THEO H TRANG 1

Sau khi được hướng dẫn đi xem con đường mới, Trung Tá Phó Đô Trưởng, ông Chủ tịchHội đồng Đô Thành và phái đoàn được mời dự buổi tiếc trà thân mật do đồng bào khóm 13 khoản đãi. Nơi đây phái đoàn còn được chứng kiến biểu diễn nhu đạo rất ngoạn mục.

1967 : 80 triệu đồng thực hiện công tác dân sinh

Theo lời ông Nguyễn văn Nam, nghị viên Đô thành, trong năm 1967 Hội đồng Đô thành đã dề nghịdành 80 triệu đồng để thực hiện công tác cải tiến dân sinh (trong số nầy có 50 triệu của Phủ chủ tịch UB.H.P.T.U. cho và 30 triệu của Tòa Đô-chánh).

9-1 sẽ kiểm soát gạt gạo

Nhân dịp nầy, trung Tá Nguyễn Như Ngọc cũng cho chúng tôi biết như trước đây đã tuyên bố đến ngày 9-1-1967 nhà cầm quyền cũng sẽ mở các cuộc hành quân hợp trong Đô Thành để kiểm soát gạt gạo những cơ ngụ bất hợp pháp. Đương nhiên những người nào không có giấy tờ hợp lệ sẽ bị bắt và đưa đi Phú Quốc như đã tuyên bố trước đây.

TRƯỚC NGÀY..

(Tiếp theo trang 2)

chưa được bình phục, vì cũng muốn dề dành Phượng trong các trận quan trọng hơn, nhất đưu đất để Phượng ngồi nghỉ thôi.

Sự vắng mặt của Phượng trong thế cũng trở thành một thất lợi quan trọng. Chiêu không đủ sức thay thế Phượng Quan, Xe cũng không chơi đúng sức.

Tân gia Ba đã khôn ngoan lợi dụng thế thủ Việt Nam lên cao, đưa trước 2 bàn trong 14 phút đầu rồi lui về thế thủ, áp dụng phương pháp bế tăng

Việt Nam mất bình tĩnh trước hai bàn chợp nhoáng đó. Thế công cố gắng tận lực, nhưng vẫn hẹp hệ thống cố thủ Tân gia Ba chặt chẽ nên không làm được một bàn nào. Trái lại Tân gia Ba nương những phút sơ hở thực «trous» thắng thêm 3 bàn nữa.

Thiếu cầu thủ phòng hờ hay

Kết luận ông Mãn cho biết đoàn cầu đại biểu thiếu cầu thủ phòng hờ hay có thể thay thế cầu thủ chánh thức một cách đúng mức tức là không có sự chênh lệch quá xa giữa cầu thủ chánh thức và phòng hờ.

Trở lại vấn đề thua Tân gia Ba, ông Mãn cho biết là nếu có cầu thủ phòng hờ hay vắng mặt cầu một vài cầu thủ chánh thức sẽ không tại hại như trường hợp hiện Phụng. Và nhờ sự thay đổi, trận đấu trên nghĩ, đoàn cầu Việt Nam đã thành được việc thêm một sau nhiều trận cướng độ trong thời gian ngắn.

T.T.

TIẾP THEO A TRANG 1

Giang thuyền tuần tiễu Hoa kỳ đã bắt trả lại đề tự vệ và vây bắt được chiếc thuyền, cùng một số khí giới quan trọng được chuyển chở trên đó.

Trong địp nầy, 1 VC đã bị bắt sống, 8 tên khác đã nhảy xuống sông trốn thoát.

1.000 quân VC xâm nhập 1 cân cứ TQLC Mỹ

SAIGON.— Hôm qua 1-1, phát ngôn viên quân sự Hoa kỳ tuyên bố rằng : các ực lượng Hoa Kỳ đã nã súng vào oanh kích vào khoảng 1,000 quân VC, trong khi chúng đang xâm nhập vào 1 căn cứ TQLC Hoa kỳ, nhân dịp hưu chiến đầu năm Dương Lịch.

Phát ngôn viên nói tiếp : Trong hơn 100 vụ V.C. vi phạm lệnh hưu chiến gần các cuộc tấn công, phục kích, bắn lén, và các hoạt động lẻ tẻ khác, đây là trường hợp duyhiết và các lực lượng Hoa Kỳ bắt buộc phải nã súng trước vào địch quân.

Phát ngôn viên nói tiếp : chính Thống tướng William C. Westmoreland Tư lệnh Quân lực Hoa kỳ tại VN đã cho lệnh nã súng trước vào bọn VC trong trường hợp duy nhứt nầy.

1 nhiều đoàn VC tấn công 1 căn cứ Mỹ ở Kontum

SAIGON.— Theo tin hãng AP, trong số những vụ vi phạm đáng kể của VC đối với các lực lượng Hoa kỳ, phải nhắc tới vụ lối 1 tiểu đoàn VC đã tấn công bằng súng cối và đại liên, vào 1 căn cứ của sư đoàn không kỵ 101 Hoa kỳ ở 14 cây Đông Bắc Kontum.

Bị tấn công cách bất ngờ khi đang nhậu đồ tiếp tế nhận dịp đầu năm đã phá cơ trực thăng, thì quân cán binh ở Hoa kỳ đã phải vội và chống trả để tự vệ. Cuộc giao tranh đã kéo dài suốt 5 tiếng đồng hồ. Các tin tức đầu tiên cho biết sự tổn thất về phía Hoa kỳ được coi là nhẹ.

(T.V)

TIẾP THEO D TRANG 1

cho bảo hiểu cho đầu thanh niên nọ đang lại, nhưng những người nầy vẫn cho xe chạy luôn, nên buộc lòng nhân viên cảnh sát phải nã súng bọ nọ và bắt được 6 thanh niên cùng 6 chiếc xe đưa về bót.

1 thanh niên Bỉ xe vận tải đụng bể đầu

SAIGON.— Lúc 3 giờ chiều 31-12, anh Huỳnh văn Nhưng 32 tuổi ngụ tại ấp Thạnh 1 xã Thạnh Lợi (tỉnh Long An) lén thăm bà con ở ấp cầu Rạch Ông, Khi anh ấp đi bộ chơi gần dốc cầu thì bị xe vận tải đụng té trên lề đường. Tài nạn xảy ra, người ta lo chở anh nạn Nhưng bị bể bên trái cùng cánh Bệnh tình nạn nhân có mòi trầm trọng nự e khó sống.

TIẾP THEO S TRANG 1

cho hay phe Cộng sản sẽ lại bắc bề cuộc xâm lăng mới của Anh quốc nhằm sắp đặt các cuộc hòa đàm về Việt Nam, cho dến khi nào Hoa kỳ chấm dứt oanh kích Bắc Việt và điều kiện.

Hôm thứ sáu, Anh quốc đã mời Hoa Kỳ, VNCH và Bắc Việt đề các cuộc thương thuyết tại bất cứ địa điểm thích hợp nào của Anh quốc cùng xem cảng hay..

Tuy nhiên, các nhà ngoại giao tại Luan Đôn đã đồng ý rằng không có sự thay đổi nào của phe Cộng sản về việc họ sẽ chấp thuận các cuộc hòa đàm trong lúc nầy.

TIẾP THEO K TRANG 1

Riêng phần tôi, lời ông LÊ, nếu là Đặc biệt Lập Pháp tôi đã đưa ra vấy ra trước diễn đàn Quốc hội từ lâu. Tuy nhiên, khi được đồng bào cử tri nhờ vả đề tôi khuyến khích họ cứ đến gặp Dân ấn vị việc bài trừ thanh những là công tác chính của nội các chiến tranh. Kỳ ra tôi hơi bị kẹt giữa LH và LP, nhưng tôi xét thấy có bổn phận lúc nào cũng sát cánh với cử tri đầu phải trả giá đắt nhiều đài Kiên Giang không là nơi mà ai muốn tungbanh cũng được.

Ai tổ chức tài xỉu ở Sadéc

Vì tên trọng 3 ngày vui của đồng bào Sadéc, khi nơi nầy được tái tập tỉnh, nên những tài không với đề cập vụ tổ chức hội chợ trà bình đề đem tài xỉu về sát phát ở Sadéc. Chúng tài lấy lấn lạ với trong chương trình của Ban tổ chức ác mỉnh, không cái «món đồ» nhưng khi đi khắp các phòng ngũ tìm chỗ trọ, thì nơi nào chúng trả lời «tài xỉu lấy hết phòng rồi».

Đề khỏi phải nói nhiều, dưới đây chúng tôi trích một đoạn văn thư của ông Dân biểu kiêm Chủ tịch Hội đồng Tỉnh Vĩnh Long gởi cho ông Tỉnh Trưởng Vĩnh Long và ông tân Tỉnh Trưởng Sadec đề chứng minh.

«Toàn dân hân hoan vui mừng ngày tái lập Tỉnh là một bằng chứng cụ thể. Một điều tối mạnh dạn nêu lên đây mong quí Vị cứu lại là toàn dân Sadec đang xôn xao và ám thầm than thở vì một vòng tài xỉu đang chuẩn bị ngày khai trương tại Sadec nay mai.

Đây là một điều tai hại to tát cho dân Sadéc.

Hôm ngày 12 thánh lạp Tiết (Sadéc). Tôi được nghe lời vàng ngọc của Chuẩn tướng Lâm quang Thi rằng : « Cho đợp ngày vui vẻ tổ chức Hội chợ trà bình (tài xỉu) » ở Chuẩn tướng ra lịnh cho giải tán.

Vậy mong mỏi Chuẩn tướng Cao văn Viên Tổng Tham Mưu Trưởng quân lực Việt Nam Cộng Hòa và Chuẩn Tướng Nguyễn văn Mạnh đã lấn lượt trao gần 10 Anh đăng bội tinh cấp quân đội và 26 Anh đăng Bội tinh cấp quân đoàn cho 36 chiến sĩ hữu công và thăng chức cho 23 hạ sĩ quan.

Thiếu Tướng Nguyễn cao Kỳ sau khi ngã lòi kèn ngợi các thành quả trong năm qua của Quân đoàn 4 đã được tăng cường 1967 vùng đồng bằng Cửu Long sẽ có một hệ mật mới với sự nói rộng các vùng dai an ninh và nhất là các ấp đời mới sẽ được thành lập thêm nhiều như vết đầu loangđể quy tụ đông bào hiền lương loại trừ Cộng phỉ quấy rối phá hoại.

Khi nhắc đến kế hoạch Xây dựng nông thôn trong năm 1967 tại vùng đồng bằng Cửu long. Thiếu tướng Chủ tịch U.B.H.P.T.U. nói rằng : tất cả những biện pháp và phương tiện sẽ được áp dụng triệt để. Với lực lượng của quân đoàn 4 cùngvới sự yểm trợ hữu hiệu của các lực lượng Đồng Minh, chắc chắn sẽbảo đảm cho sự thành công của chương-trình Xây dựng Nông thôn tại vùng nầy.

Thiếu tướng Chủ tịch kêu gọi mọi người quân cũng như dân phải siết chặt hàng ngũ để đạt tới chiến thắng. Thiếu tướng nói : « Chiến thắng tại đồng bằng Cửu Long sẽ khai mào và bảo hiệu cho cuộc chiến thắng toàn diện của toàn dân ta».

Buổi lễ kỷ niệm Đệ tứ Chu niên ngày thành lập Quân đoàn 4 đã được kết thúc bằng phần diễn binh của các đơn vị đồn trú tại Vùng 4 Chiến thuật và phần phi diễn của Không đoàn 74.

Tham dự lễ kỷ niệm có Trung Tướng Cao văn Viên, Tổng Tham Mưu Trưởng Quân lực Việt Nam CH Thiếu tướng Nguyễn đức Thắng Tổng Uỷ viên Xây dựng : Thiếu tướng Nguyễn văn Vỹ, Tham Mưu Trưởng Liên quân, Chuẩn tướng Nguyễn văn Mạnh, Tư lệnh Quân đoàn 4 kiêm vùng 4 Chiến thuật : Chuẩn tướng Nguyễn văn Minh,Tư lệnh Sư đoàn 21 : Chuẩn tướng Nguyễn viết Thanh, Tư lệnh Sư đoàn 7 : Chuẩn tướng Lâm quang Thi tư lệnh Sưđoàn 9 và phái đoàn ngoại quốc có Thống Tướng William C. Westmoreland, Tư lệnh lực lượng Hoa Kỳ ở Việt Nam và nhiều sĩ quan cao cấp Việt — Mỹ khác.

TIẾP THEO H TRANG 1

4 đã lọt 14.798 Việt Cộng khải hoàn chiến. Trong đó có 12.344 tên bị hạ sát tại trận, 2.454 bị bắt sống, ta tịch thu 6.055 vũ khí đã loại số có 365 vũ khí công đồng.

Trong dịp nầy, Thiếu Tướng Chủ tịch đã trao gắn Anh dũng Bội tinh cấp quân đội cho ba vị Chuẩn tướng Tư lệnh ba Sư đoàn 7, 9 và 21 Bộ binh.

Sau đó Trung Tướng Cao văn Viên Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa và Chuẩn Tướng Nguyễn văn Mạnh đã lần lượt trao gắn 10 Anh dũng bội tinh cấp quân đội và 26 Anh dũng Bội tinh cấp quân đoàn cho 36 chiến sĩ hữu công và thăng chức cho 23 hạ sĩ quan.

Thiếu Tướng Nguyễn cao Kỳ sau khi ngã lòi kèn ngợi các thành quả trong năm qua của Quân đoàn 4 đã được tăng cường 1967 vùng đồng bằng Cửu Long sẽ có một hệ mật mới với sự nói rộng các vùng dai an ninh và nhất là các ấp đời mới sẽ được thành lập thêm nhiều như vết đầu loangđể quy tụ đông bào hiền lương loại trừ Cộng phỉ quấy rối phá hoại.

Khi nhắc đến kế hoạch Xây dựng nông thôn trong năm 1967 tại vùng đồng bằng Cửu long. Thiếu tướng Chủ tịch U.B.H.P.T.U. nói rằng : tất cả những biện pháp và phương tiện sẽ được áp dụng triệt để. Với lực lượng của quân đoàn 4 cùngvới sự yểm trợ hữu hiệu của các lực lượng Đồng Minh, chắc chắn sẽbảo đảm cho sự thành công của chương-trình Xây dựng Nông thôn tại vùng nầy.

Thiếu tướng Chủ tịch kêu gọi mọi người quân cũng như dân phải siết chặt hàng ngũ để đạt tới chiến thắng. Thiếu tướng nói : « Chiến thắng tại đồng bằng Cửu Long sẽ khai mào và bảo hiệu cho cuộc chiến thắng toàn diện của toàn dân ta».

Buổi lễ kỷ niệm Đệ tứ Chu niên ngày thành lập Quân đoàn 4 đã được kết thúc bằng phần diễn binh của các đơn vị đồn trú tại Vùng 4 Chiến thuật và phần phi diễn của Không đoàn 74.

Tham dự lễ kỷ niệm có Trung Tướng Cao văn Viên, Tổng Tham Mưu Trưởng Quân lực Việt Nam CH Thiếu tướng Nguyễn đức Thắng Tổng Uỷ viên Xây dựng : Thiếu tướng Nguyễn văn Vỹ, Tham Mưu Trưởng Liên quân, Chuẩn tướng Nguyễn văn Mạnh, Tư lệnh Quân đoàn 4 kiêm vùng 4 Chiến thuật : Chuẩn tướng Nguyễn văn Minh,Tư lệnh Sư đoàn 21 : Chuẩn tướng Nguyễn viết Thanh, Tư lệnh Sư đoàn 7 : Chuẩn tướng Lâm quang Thi tư lệnh Sưđoàn 9 và phái đoàn ngoại quốc có Thống Tướng William C. Westmoreland, Tư lệnh lực lượng Hoa Kỳ ở Việt Nam và nhiều sĩ quan cao cấp Việt — Mỹ khác.

TRẺ CÒN ỌC SỮA
Trên cho uống số 3
TÊ THẤP TIÊN ĐƠN
VÕ VĂN VÂN
mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh
TRỊ ĐAU BỤNG LÂM
NÓ NGỘ SINH BỤNG
NÊN ĐỂ SẴN TRONG NHÀ
(Hội các hiệu thuốc Việt Nam)
Đã đăng nhiều số 431 ngày 25-8-63

(Còn tiếp)

ANH CHỊ EM HỘI VIÊN
ÁI HỮU CỰU HỌC SANH TRUNG HỌC
CẦN THƠ LƯU Ý
Vì một lý do bất khả kháng, địa điểm nhóm họp Đại Hội Thường Niên của Cựu Học sanh Trường Trung học Cần Thơ ngày Thứ Bảy 7-1-1967 tới đây sẽ ở tại số :
22 đường Trần Quí Cáp Saigon
(Sau lưng trường J.J. Rousseau)
thay vì tại trường Trung học Bắc Ái như đã định trước.
Xin Anh Chị Em chú ý để đến nhóm họp đông đủ.
Ngày giờ không thay đổi.
Hội Trưởng
NGUYỄN THÀNH NGHĨA

NHỮNG KHÁCH SẠNH ĂN BAN NGÀY ĐỀU ĐẾN
Nhà hàng THANH - THẾ
3, đường TA-THU-THÂU — SAIGON
VÀ BAN ĐÊM KHÔNG QUÊN
Từu Quán TRUNG THÀNH
(GẦN CẦU BÀNG-KY)

PFAFF 80
Machine à coudre familiale à point droit
CARL SCHLIEPER Remscheid (Germany)
GIÁ PHỔNG ĐỊNH 24.500đ.
Ngày giao hàng ước định : 3 tháng.
đặt mua nơi nhà Tổng phát hành
KIM TÍN
210 Lê - Thánh - Tôn Saigon

MỚI
XIN CHÚ Ý :
DÙNG BẠN CHÁI KHÔ
MỖI CÔNG HIỆU 100%
CRÈME DENTIFRICE
LIP EMAIL
HIGH WHITENING POWER
MỖI SỐN • RĂNG TRẮNG • NƯỚU HỒNG
Đặc biệt : Rất thích hợp cho Phụ Nữ

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC

(Tối thứ hai 1-1-67 từ 19 giờ đến 6 giờ sáng (ngày tới)
(Trưa thứ ba 2-1-67 từ 13 giờ đến 14 giờ 30)

B.S. Nguyễn Tấn Chức 87 ter. Phát Diệm — SAIGON
B.S. Nguyễn văn Nhung 228, Trịnh Minh Thế, Khánh Hội — SAIGON
B.S. Nguyễn văn Hoàn (nữ) 68, Hiền Vương — SAIGON

CHUYỆN MỖI NGÀY

(TIẾP THEO TRANG 1)

Tuồi tác Tổng Thống

Cái môn tuổi tác ấn định cho ông Tổng Thống trong lai, không cần là chủ chuyện... hành lan tại Nhà Hát lớn Saigon giữa mấy ông bà đân biểu nữa, mà đã trở thành đề tài... ăn khóa của giới chánh trị Saigon.

Gần như là trong vòng nửa tháng qua, đề rồi đâu bà có dụng đầu với mấy ông chánh khách là « chánh khách, là người ta ngăn » đầu lý » và cái môn tuổi tác ấy.

Hồng hiu, ở những nước tự do khác, khi phải mãn Hiến Pháp đó... cho ra là một ông Tổng Thống hay Quốc Trưởng ri gì đó, mấy ông bà đân biểu đó phải khởi tâm và mặt trí vô... tuổi tác như mấy ông bà dân biểu ở xứ nầy không ?

Chớ thiệt tình, tại Nhà Hát lớn Sa Gòn, người ta tưởng chừng như bàn nhiều điều mão... đân chủ cho đất nước cần mấy ông bà dân biểu đang vậy quanh... cái tuổi của ông Tổng Thống tương lai.

Nói theo điệu nghề 'của... thời cuộc, cái môn tuổi tác đó là « Trung tâm của vũ trụ »... xứ nầy.

Tại sao mà có quá nhiều mạng... thắc mắc cái chuyện ấn định tuổi tác cho Tổng Thống. Chính cái thắc mắc đó đã chia thành 2 phe rõ rệt trong hàng ngũ dân biểu.

Kẻ thì cho chỉ cần 35 tuổi sắp lên là ra Tổng Thống được rồi. Người thì bảo phải từ 40 tuổi trở lên, mới được mão « cân đi đa ».

Phe nào sẽ thắng khi thảo luận tới môn đó ? Khó mà đoán trước được, vì 2 phe đều ngang ngửa, kẻ tám lượng người nửa cân.

Nghe chuyện nầy, có người cho rằng ấn định tuổi tác mão chi... mất công. Cứ cho ra thà giản cho xôm tụ chơi.

Người khác lại chống lại cái chuyện... thà giản đó, vì cho rằng cứ nhìn khắp năm châu bốn biển Hiến pháp của nước tự do nào cũng có... Ấn định cái tuổi tối thiểu cho vị nguyên thủ của hộ.

Như thế, lý do ấn định đã có sẵn trong sách vở... quốc tế mãn Hiến pháp rồi. Cứ lấy những lý do đó ra xài thì nhớt dính hăng mi chạy gì cả.

Trước cái môn nầy, ấu thờ Sự Thảo Hiến Quốc Hội nhà minh. đã từng tham khảo tới 1001 Hiến pháp quốc tế, sưu tầm giúm một « cô lốc xăng » về môn tuổi tác của mấy ông Tổng Thống hay Quốc Trưởng các nước xem sao ?

TIẾP THEO Y TRANG 2

bắt cứ có hội nào về một cuộc hưu chiến.

Thủ Tướng Sato cho hay Nhật sẽ tiếp tục gia tăng hoạt động quốc tế vào năm 1967.

Sau đó, thủ tướng Sato cho biết thêm rằng ông đã nhận được lời thăm viếng Đại Hàn, Đài Loan Phi luật Tân, Nga Sô và Ba Tây.

TIẾP THEO O TRANG 1

T.T Johnson lại nói về V.N

Phần lớn cuộc họp bao của Tổng Thống Hoa Kỳ đều chú trọng đến cuộc vận động hòa bình của quốc gia tức loan báo về sự tấn thái nhơn mạng tại Bắc Việt.

Ông nói : «Tôi sẽ quan tâm sự tấn thái tại cả Bắc lẫn Nam Việt Nam. Tôi rất tiếc về sự tổn thất của đồng dân».

Sau đó, Tổng thống Johnson đã nhắc lại rằng một cuộc ngưng bắn nhanh chóng hơn và các cuộc đàm đó thể được nêu ra để chấm dứt cuộc tranh tại Việt Nam là điều mà vất cả chúng ta phải làm».

Tổng Thống Johnson đã cho hay Hoakỳ gởi sẽ HaNoi hơn là gửi gắn nữa đoàn đường trong bất cứ cuộc hòa đàm nào. Tuy nhiên, ông Johnson cho hay ông sẽ không để cho Hoa kỳ theo đuổi bất cứ chiến lược nào mà lại không có chung cố của phe Cộng sản.

Được hỏi là liệu Tổng Thống có sẽ khu gọi một cuộc ngưng giao tranh về phía Hoa Kỳ để có như một tiếu đề cho các cuộc hòa đàm sắp tới, ông Johnson trả lời như sau : «Quý vị không thể có một hội nghị một phe và quí vị không thể có một cuộc ngưng giao tranh ngoài trừ phe bên kia mong muốn hành động trong tự».

TIẾP THEO B TRANG 1

cùng tác Xây dựng nông thôn. Kết quả 75ở số chỉ có thể là kết quả và hình thức. Còn về nội dung thì chưa được bàn tới.

Thiếu Tướng cũng cho biết thành quả đáng kể của hội nghị quân cán chính Xâydựng Nông thôn tại Đà Lạt là tinh thần trong sạch của các cán bộ đã tuyên thệ quyết tâm thực hiện tươngsam 67. Thiếu Tướng nói : « Quyết tâm của quân cán chính Xây dựng nông thôn năm 1967 là gìn giữ cho tinh thần luôn luôn trong sạch, luôn luôn đúng đắn. Như thế mới có thể mang lại hạnh phúc cho nông thôn».

Được hỏi về các biện pháp đối với các sinh viên bất chấp, Thiếu tướng Tổng Uỷ viên cho biết chẳng có gì mới lạ cả. Vì vậy UB.H.P.T.U. cách chúc cho đưa ra tòa án để xét xử. Trong năm 1967 chính phủ sẽ áng trường thêm công tác thanh tra để loại trừ nạn tham nhũng.

Sau hết Thiếu Tướng Nguyễn Đức Thắng cũng cho biết ngân sách dành cho Xây dựng nông thôn năm 1967 sẽ tăng thêm 1 triệu sa với năm ngoái tức là ba tỷ sẽ với hai tỷ rưỡi trong năm 1966.

Chia - Mừng
Chức mừng :
HÀNG - THỊ-NGỌC-HÂN
và UYÊN - THAO
trọn đôi bên nhau và vạn phúc.
LÊ DINH
Ở.B.S :
NG.HOÀNG THANH MINH
TRẦN SĨ NGUYÊN
NGUYỄN QUỐC HƯNG

RAO VẶT — RAO VẶT
SANH LỢI
Qui vị có ít nhiều vốn chưa cần dùng muốn có lợi đề Villa Buildinn Hotel (Gerson Au Pasteur Notarial)
— Hoặc mua được trả góp
— Ban nhận đủ tiền mặt
Xin do MYKIM
8, Ngô Tùng Châu SAIGON
ĐT123.989

9 giờ tối uống
— 6 giờ sáng, xả không đau bụng khỏi cơ ăn, đi làm việc như thường.
— không công phạt gì vị
— Trị bịnh bón uất lâu năm
THÀNH TẠNG BỔ TÁ HOÀN
S6 5 tục đ.ch là XÔ BỒ, TRỤC.
ĐÀM VÕ VĂN VÂN (Ky Tuoi)
Các tiệm thuốc Việt-Hoa đều có bán.
K.N. số 432 ngày 24-5-63

Bá dã sơn quân tán số 1
VÕ.VĂN.VÂN trị bịnh tỷ cung Bạch đái hạ.
(Hãi các Tiệm thuốc Việt Hoa).
K.N. S6 145/15 11-63

Trị đau bụng no hơi SÌNH BỤNG Ta mđra
Trẻ con ọc sữa nên ch ống
S6 3 TÊ THẤP TIÊN ĐƠN Võ Văn Vân
mỗi ngày 3 lần sẽ hết bịnh
(nên để sẵn trong nhà)
K.N. số 431
ngày 25-9-63124-3-64

HÃNG LỊCH
ĐỒNG - NAI
29 Tự Do Thâu — SAIGON
Điện thoại 20.676
(Thẳng cửa Ông ...)
Chuyên sản ...
treo tường — Mà ...
thiếc—Lịch bóc tiêu—Agenda
Lịch Bloc để bàn — Lịch bỏ túi
phòng cảnh Việt Nam và Ngoại quốc in Offset—In lụa (Serigraphie)... Nhiều hiểu rất mắc mỏi.
BÁN SỈ — BÁN LẺ

Nhà in BÌNH-MINH
173 Phạm-ngũ-Lão S.g.
Q.I. Phạm-văn-Bê

Khi có thai, ... đau trăng ngang lưng, đi đứng khó khăn đường tiểu nóng gắt, nên uống
BÁ ĐÃ AN THAI số 43
VÕ.VĂN.VÂN
(K.N. số 149, 16-5-1963)

Phương thuốc gia truyền
ĐIỀU KINH BỒ HUYẾT
— Cho cô gái 14 tuổi mới thấy kinh : Cho Bà, Cô ốm huyết nóng, tim yếu—Cho Bà Cô mập nhiều đàm, bế tắc kinh lạc.
Song liệu điều kinh Bạch đái số 7
VÕ.VĂN.VÂN DƯỢC PHÒNG
hai loại thuốc : tế mật và đẹp khỏi
— K.N. số 434 ngày 25-9-63 —